

ΤΙΜΩΡΗΤΕΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΕΑ* Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Του Θεοδώρου Παπουλάκου, Ph.D Διδάκτορας του διεθνούς δημοσίου δικαίου,
Δικηγόρου Μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Ρώμης, Δημοσιογράφου.
theodoros.papoulakos2017@gmail.com

**«Αμέραι επίλοιποι
μάρτυρες σοφώτατοι»**

(=Τα περασμένα μάρτυρες σοφοί), Έτσι εγκωμιάζει ο εθνικός μας ποιητής Πίνδαρος τον
Ιέρωνα, Έλληνα Συρακούσιο νικητή ολυμπιονίκη του αγωνίσματος της αρματοδρομίας στην
Ολυμπία.

ΕΙΣΑΓΓΕΛΛΟΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΟΜΕ ΣΕ ΔΙΚΗ ABDUCCOINGIUDICIUM

Έρεισμα των κατηγοριών **FIRMAMENTUM ACCUSATIONIS** κατά της Τουρκίας τα εφέξής
ιστορικά παναληθή ανθολογημένα γεγονότα, Facta:

Καταγγέλλομε την Τουρκία, η οποία ανάγει την καταγωγή της από τις μακρινές στέπες της
Μογγολίας της άπω ανατολής και, αφ'ης της εισόδου της στην σκηνή της ιστορίας,
ενσαρκώνει και προσωποποιεί την βαρβαρότητα και την οπισθοδρομικότητα, επώχλευσε
την προαγωγή του πολιτισμού, εγχαράσσεται ως συρφετός εθνοκτόνος και εξολοθρευτής
εθνών, λαών και φυλών και προ πάντων όλων **δήμιος και σφαγείς τουελληνικού έθνους
και λαού**, κατά την άλωση της Πρωτεύουσής της ελληνικής (Βυζαντινής) μεγάλης
μεσαιωνικής αυτοκρατορίας, Κωνσταντινουπόλεως, **την μιαρά ημέρα της 29^{ης} Μαΐου 1453
μ.χ.**, κατά τη διάρκεια της μακράς και στυγνής τουρκικής κατοχής της Ελλάδας
(Τουρκοκρατίας επονομαζομένης) και κατά την μεγάλη εθνική ελληνική απελευθερωτική
επανάσταση κατά των τυράννων τους Τούρκους το 1821 και, εκείθεν, η Τουρκία
αδιαλείπτως **εχθαίρει θανασίμως** την Ελλάδα, της οποίας εδάφη εποφθαλμιά να
διαρπάξη ή **την προαιώνια ελληνικότητα τους αμφισβητεί εμφωλεύουσα διαρκή κίνδυνο
εναντίον αυτής.**

Συγκεκριμένως οι Τούρκοι εξώντωσαν εξ'ολοκλήρου **AB INTEGRO** τους εγχωρίους
χριστιανικούς πληθυσμούς της Μικράς Ασίας, ήτοι τους Αρμενίους 1500000, 300000
Ασσυρίους και ετέρους αλλόγλωσσους και αλλόθρησκους λαούς και **τα μάλιστα τους
Έλληνες** της Θράκης, του Ευξείνου Πόντου, της Κωνσταντινουπόλεως, της Μικράς Ασίας,
της Ιωνίας, της Καππαδοκίας, της νήσου Ίμβρου και Τενέδου, συναριθμουμένους σε
εκατομμύρια, **από το 1453 μέχρι 1922**, και όσοι Έλληνες επέζησαν της σφαγής
**εξειδιώχθησαν από τα πάτρια εδάφη τους ή εξισλαμίσθηκαν βιαίως ή κατέφυγαν
ανέστιοι και ενδεείς ως πρόσφυγες στην μητρόπολη Ελλάδα για να διαφύγουν τον
 όλεθρο και τον βέβαιο θάνατο.**

Σήμερα οι Τούρκοι εξ'άλλου **επιφέρουν την γενοκτονία** του φίλου της Ελλάδος αυτόχθονος Κουρδικού Λαού, γνωστού ως Καρδούκοι από την Κύρου Ανάβαση του ιστορικού μας Ξενοφώντος και τους μυρίους Έλληνες μισθοφόρους στρατολογημένους από τον Κύρο τον νεώτερο, κατά του αδερφού του Αρταξέρξου, βασιλέως των Περσών , **εν τοις όμμασι της ανθρωπότητας, που συμφεροντολόγα και κυνική σιωπεί TACIT DE RE.**

Ιστέο, ότι, κατά την τιτάνια ελληνική επανάσταση κατά των τρισβαρβάρων Τούρκων, 800000 ή ένα εκατομμύριο υπήρξαν τα θύματα οι αθλητές της ελευθερίας του ελληνικού Έθνους και λαού, που εμάχετο με το σύνθημα **«ελευθερία ή θάνατος» για την πατρίδα και του Χριστού την πίστη**, υπέρ πατρίδος και θρησκείας, για το υψηλότερο περιεχόμενο της αληθινής ανθρώπινης φύσεως, για την φύση της ιδέας, την πατρίδα και την πίστη.

AD EXEMPLUM επί παραδείγματι θα εξιστορήσωμε ένα άκρως ανατριχιαστικό, μακάβριο και φρικαλέο γεγονός, **INTER ALIA** μεταξύ άπειρων άλλων κατά των Ελλήνων, που διεδραματίσθη διαρκούσης της ρηθείσης εθνικής επαναστάσεως του 1821 για την αποτίναξη της τουρκικής τυρρανίας, κατά την ιστορική έξοδο του Μεσολογγίου και της εκπορθήσεως της πόλεως, οι επικοί υπερασπιστές της οποίας επονομασθέντες ελεύθεροι πολιορκημένοι στο ομώνυμο ποίημα του ποιητού μας Διονυσίου Σολωμού, ηρωικώς επεχείρησαν να εξέλθουν της γενναίας ελληνικής πόλεως πολιορκημένοι και εζωσμένοι από τους Τούρκους, τον Ιμπραήμ και τον Κιουταχή Πασσά, από τους οποίους ολίγοι επεβίωσαν, ενώ οι παραμείναντες ή επιστρέψαντες στην πολιορκούμενη γενναία πόλη, κατεσφάγησαν από τους τούρκους και το οποίο είδεχθες έγκλημα είναι η λυδία λίθος του βαρβαρικού χαρακτήρος των Τούρκων και ανεξίτηλα αναπαριστά και απεικάζει την νεοφανή κτηνωδία τους.

Διηγείται ο Περικλής λογοτέχνης, ποιητής και ευθυδίκης δικαστής Γεώργιος Τερτσέτης στα απομνημονεύματα του Θεοδώρου Κολοκοτρώνη:

«Την αυριανή του χαλασμού, της πτώσεως του Μεσολογγίου, ψήνονται τα παλληκάρια στα τσαντήρια τα τούρκικα και οι αδελφές και οι μανάδες εγύριζαν τις σούβλες και τα φριμμένα χείλη των παλληκαριών άλλα δεν έλεγαν η μη τούτο: «Θέε μου, θυμήσου μας, ότι αγγίζομε εις το βασίλειό σου»

Οι Τούρκοι από το 1922 άχρι τούδε, προηγηθείσες οι μνημονευθείσες διώξεις και σφαγές των Ελλήνων, επιδίδονται και καταγίνονται συστηματικώς, μεθοδικώς και ποικιλομόρφως να εξαλείψουν και το εναπομείναν ελληνικό στοιχείο στην Κωνσταντινούπολη, την πόλη των Ελλήνων, και στις νήσους Ίμβρο και Τένεδο, δυο νησιά ελληνικά, που ξένοι ασυμπάθετοι, άσπλαχνοι και ανάληγοι αδικήσαντες και αδικοπραγήσαντες κατά της Ελλάδος παρεχώρησαν στους Τούρκους με την συνθήκη της Λωζάννης της 23 Ιουλίου 1923.

Οι Τούρκοι εκκινήσαντες , ως ερρήθη, **από τις προρρηθείσες στέπες της Μογγολίας** και εφαλλόμενοι και επελαύοντες κατά της δύσεως και προ πάσι άλλοις κατά της ελληνικής μεσαιωνικής αυτοκρατορίας, διαδόχου της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας , άφηναν πίσω τους ως αυθεντικώς EX PROFESSO, βεβαιώνουν περιφανείς ιστορικοί, ποτάμια αίματος, **σφαγιαζοντας** και αιμάσσοντας τους κατακτουμένους ντόπιους λαούς, **δαΐζοντας**,

εξαλείφοντας και καταστρέφοντας εκ θεμελίων **AD FUNDAMENTIS** τον υπάρχοντα ανεπτυγμένο πολιτισμό και **επιβάλλοντας τον δικό τους πολιτισμό.**

Τουτέστι ID EST την νεογενή και καινοφανή βαναυσότητα και βαρβαρότητα, που συνίστατο από τον **βίαιο εξισλαμισμό και εκτουρκισμό** των πολιτών των κατακτημένων λαών ή την **μιαιφονία** τους, αν τον αρνούντο, τον **αποκεφαλισμό τους**, την **βιαία στράτευση** παιδών χριστιανικών πληθυσμών και εξόχως ελλήνων παιδών, **το μυσαρό παιδομάζωμα** με τους οποίους **συνεκροτούσαν** το περίφοβο σώμα των Γεντισάρων, την πεμπτουσία του Οθωμανικού στρατού, στους οποίους **εμφυσιούσε, εμφυσούσε και εμφύτευε** άσβηστο μίσος κατά των Ελλήνων, δηλαδή κατά της φυλής τους και των γεναρχών τους!!! **Και θα επιπροσθέσωμε μια άλλη βαναυσότητα την εισαγωγή των νέων και νεανίδων, ελληνικής καταγωγής, στα σουλτανικά και βασιλικά ανάκτορα.**

Και αυτή η αγριότητα φαιδρύνετο προσέτι από τις αρετές των τούρκων το μπαχτσίσι, το χαράτσι, το ρουσφέτι, το ραχάτι, το ναηλίκι, **κάλλιο τώρα**, και το πεσκέσι.

Τον Ιούλιο του 1974, η Τουρκία **εισέβαλε, διήρπαξε και καταλήστευσε το ήμισυ της ελληνικής νήσου Κύπρου**, ανεξαρτήτου κράτους, κατεκρεούργησε, ανδραπόδισε, εξανδραπόδισε και εξετόπισε τον κατοικούντα στο εκπορθημένο και καταληστευμένο εθνικό ελληνικό κυπριακό έδαφος γνήσιο ελληνικό κυπριακό λαό, **τις γυναίκες και τις κόρες του οποίου οι τούρκοι εισβολείς εβίαζαν αθρόως**, και σε αυτό το γυμνωμενο έδαφος ήγαγε τούρκους παρεισάκτους από την ασιατική Τουρκία **εποικίζοντας** το δουλωμένο και κουρσευθέν τμήμα της κύπρου και **αλλοιώνοντας** βεβουλευμένως την εθνική ελληνική σύσταση του κυπριακού λαού.

Κατά την εισβολή, κατάκτηση, λήστευση, λαφυραγώγηση και σφαγή της Κύπρου από τους Τούρκους, **τον Ιούλιο του 1974,** ο τουρκικός στρατός, **που διαιωνίζεται ως κατοχικός στρατός, εξετέλεσε** 1491 επί τούτοις έλληνες κυπρίους αιχμαλώτους, που εμάχοντο ευτόλμως κατά των εισβολέων, βιαστών και ληστών τούρκων υπερασπίζοντας την γη τους, την πατρίδα τους.

Το στυγερό αυτό ανοσιούργημα SCELUS FACERE παραμένει μέχρι τώρα ατιμώρητο και νήπινο από τη διεθνή κοινωνία παρά τις κυματώδεις, αλληλοδιάδοχες και δίκαια σκληρές κατά τουρκίας καταδίκες του ΟΗΕ, του συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, οι οποίοι διεθνείς οργανισμοί **επεβάλλετο** και συνήδε άφευκτα να **είχαν, ήδη, αποβάλλει από τους κόλπους τους** την Τουρκία ως μέλους τους, καθότι στρέφεται και βάλλει εναντίον της πολιτειακής τους δομή, της διεθνούς εννόμου τάξεως και της ηθικής.

Εν τούτοις η Ευρωπαϊκή ένωση, η οποία περί πολλού ποιείται πομπωδώς και ρητορικώς στη συστατική της πράξη και το παράγωγο δίκαιο της για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου, την δημοκρατία, την ελευθερία, την δικαιοσύνη, την ειρήνη, **επιπλήττεται** οξύτατα, επειδή **συνδυαλέγεται με ένα τέτοιο δολοφόνο, βιαστή, λεηλατητή και αρπακτήρα της Κύπρου Τουρκία, κοντολογής εκφοβιστή της Ελλάδος,** και τα κράτη μέλη της ευρωπαϊκής ενώσεως **εμπορεύονται** με την τουρκία και αναγορεύουν σε θεότητα το χρήμα, τις επιχειρησιακές, οικονομικές, χρηματηστηριακές και πολεμικές δραστηριότητες με τους τούρκους, **στους οποίους πωλούν και όπλα,** αντί να προβούν σε έμπρακτες και

ανελέητες καταδίκες εναντίον της Τουρκίας, κατ' αυτόν τον τρόπο καταπατώντας τα δίκαια και όσια της Κύπρου και της Ελλάδος, απατώντας τους ευρωπαϊκούς λαούς, ενταφιάζοντας τις μεγαλόστομες διακηρύξεις της ευρωπαϊκής ενώσεως, τις αρχές, τις αξίες, αρετές και τα ιδεώδη, για τα οποία οι μεγαλεπήβολοι και εμπνευστές της την ίδρυσαν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματεύεται από πολλού χρόνου με την Τουρκία για μια κάποια μορφή συνάψεως και συνδέσεως της Τουρκίας με την ένωση, πραγματεία που συνθέτει ύβρη και αδικία και αποβαίνει σε δόξα της Τουρκίας. **INGIURIA CESSIT IN GLORIAM**. Δεν απομένει τίποτε άλλο παρά **να στεφανώσει** την Τουρκία με δάφνινο στεφάνι **LAUREA IN CAPILIS**.

DICENDA TACENDA, ρητά και άρητα και απόρητα.

«Επεα πτερόντα, λόγια που πτερουγίζουν, λοιπόν.

Με την από μακρού απόφαση της τουρκικής εθνοσυνελεύσεως η Τουρκία απειλεί αναφανδόν την Ελλάδα με πόλεμο CASUS BELLI, αν η χώρα μας επεκτείνει τα χωρικά της ύδατα και τον εναέριο χώρο της στα 12 μίλια, όπως ακριβώς ορίζει και δικαιούται διαρρήδην, **καθ'α την σύμβαση της Γενεύης του 1976 για το δίκαιο της θαλάσσης και κυρίως την σύμβαση της MONTEGO BAY του 1982**, που ήυρυνε, ετελειωποίησε και εκωδικοποίησε το διεθνές δίκαιο της θαλάσσης, **CONSENSUS OMNIUM**, και ισχύει δεσμευτικά για όλα τα κράτη και ιδιαίτατα και για εκείνα, οίον ή άνομη Τουρκία, που δεν την υπέγραψαν.

Η εκτόξευση απειλών, η εκδήλωση αυθαδών απαιτήσεων και σφετερισμού ελληνικών νήσων του Αιγαίου πελάγους και η άπαυτη, θρασύτατη και υβριστική άσκηση ψυχικής βίας και εκφοβισμού εκ μέρους της Τουρκίας κατά της Ελλάδας όπως η Ελλάς μη αποτολμήση να ασκήση τα ακατάλυτα, απόλυτα, αποκλειστικά και απεριόριστα κυριαρχικά της δικαιώματα στο Αιγαίο Πέλαγος καθιδρύουν βδελυρή και ωμή κατάπατηση και θραύση του χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, του προοιμίου και των άρθρων 1 και 2 του χάρτου τούτου και του **κρείσσονος διεθνούς δικαίου**, που διανάγει και κρατιστεύει και κραταιοί παντός άλλου νόμου, **ERGA OMNES**, που συνθέτουν ομού το παγκόσμιο Σύνταγμα, στο οποίο υπόκεινται πάντες.

Η Τουρκία εμφράσσει την άσκηση των αποκλειστικών δικαιωμάτων της Ελλάδος στο Αιγαίο Πέλαγος και στα Ζαφειρένια νησιά του, αρχαιόθεν ελληνικοί νήσοι, που συμπηγνύουν το ενιαίο Αρχιπέλαγος του Αιγαίου, άλλαιςγέξεσι την αδιαίρετη, αδιάσπαστη, αχώριστη και ενιαία ελληνική ξηρά-γη, εκτεινόμενη από τις ακτές του κορμού της Ηπειρωτικής Ελλάδος μέχρι τις ακτές της Μικράς Ασίας, απέναντι της Ιωνίας, της πάλαι ποτέ και από ισχυρού χρόνου Μικρασιατικές ελληνικές ακτές.

Επίσης οι Τούρκοι απαγορεύουν και επαπειλούν από το 1996 τους Έλληνες να προσεγγίσουν στο ελληνικό νησί των Ιμίων του Αιγαίου πελάγους, κείμενο αντίκρυ των τουρκικών ακτών της Μικράς Ασίας, το οποίο οι Τούρκοι διεμφησβήτησαν την 29 Ιανουαρίου του 1996, κατέρρησαν ελληνικό πολεμικό ελικόπτερο, υπεριπτάμενο της νήσου, και εδολοφόνησαν τρεις γενναίους Έλληνες Αξιωματικούς, που επέβαιναν του ελικοπτέρου

και επροδόθησαν από τις τότε ελληνικές πολιτικές και στρατιωτικές αρχές, οι οποίες απείχαν της αμύνης ελληνικού εδάφους.

Την Αγία Σοφία, την μεγαλοπρεπέστατη χριστιανική εκκλησία, το τέμενος και σύμβολο του Χριστιανισμού, παγκόσμιο μνημείο πολιτισμού, ιερό **TEMPLUM SACRUM και **απαραβίαστο **TEMPLUM INVIOLATUM****, ίδρυμα και έργο του Ρωμαίου αυτοκράτορος Κωνσταντίνου του Μεγάλου, που αποπεράτωσε το αριστουργηματικό και δαιδάλειο αυτό κτίσμα ο κατά διαδοχήν Ρωμαίος αυτοκράτωρ Ιουστινιανός, οι Τούρκοι NEFASTI βέβηλοι, ανόσιοι και ασεβείς την μετέβαλαν σε τζαμί μαγαρίζοντας, μαιίνοντας, μολύνοντας και βεβηλώνοντας την ιερότητα και οσιότητα του ασύμβλητου και απαραμίλλου ναού της Αγίας Σοφίας.**

Η Τουρκία εκτρέφει και εξέθρεψε τους Τζιχαντιστές , τους ες άκρον εκδικητές και ολοκληρωτικούς Ισλαμιστές, ως είναι γνωστό τοις πάσι και εδήλωσε επιβεβαιώνοντας τούτο ο Ιρανός Αρχιστράτηγος Hasan Firuzabali τον Αύγουστο 2017.

Οι Τούρκοι παραβιάζουν καθ'ημέραν και κατά το δοκούν τον εναέριο και εδαφικό χώρο της Ελλάδος ασελγώντας, επουρώντας και χλευάζοντας κατά της κυριάρχου Ελλάδος και εξακοντίζουν μουσουλμάνους, στους οποίους έχουν παρεισδύσει άμετροι Τζιχαντιστές, παμπρώτως προς την Ελλάδα και την Ευρώπη αποβλέποντες **στον εποικισμό της Ελλάδος και τον εξισλαμισμό της** και αν, οι επί πολύ μαλθακιζόμενοι Έλληνες και αδιαντρόπως θεώμενοι τουρκικά φίλμς, δεν εγρηγορήσουν και δεν αμυνθούν της εθνικής ταυτότητος τους, της εθνικής κυριαρχίας, ανεξαρτησίας και της φυλετικής ομοιογενείας τους και δεν σπεύσουν να **επιλύσουν το οξύ τούτο δημογραφικό πρόβλημα, θα μεταβληθούν αδηρίτως σε ανδράποδα** και βαθμηδόν θα εκλείψουν **φυλετικώς και εθνικώς από την σκηνή της ιστορίας.**

Η Τουρκία, στο πλέγμα των αυθαδών, αβάσιμων, ανερματίστων και ιταμών εδαφικών της αξιώσεων επί του Αιγαίου Πελάγους, θάλασσα μας **MARE NOSTRUM**, των άμεσων απειλών της για διαρπαγή και σφετερισμό των νήσων και των αποτροπαίων και εκβιαστικών ενεργειών της κατά της ιδιοκτησίας και κυριαρχίας και κυριότητας της Ελλάδος σε αυτά , **αιχμαλώτισε δυο Έλληνες αξιωματικούς** του στρατού ξηράς στην μεθόριο Ελλάδος-Τουρκίας στην Ανατολική Θράκη, πλησίον της πόλεως Ανδιανουπόλεως, **αναμφίλεκτα ελληνική γη**, που η αδικοπραγήσασα την Ελλάδα συνθήκη της Λωζάνης τον Ιούλιο του 1923, ύστερα από την Μικρασιατική καταστροφή το 1922, που υπέστη η Ελλάδα, επέταξε την ανοσιουργούσα ανταλλαγή των πληθυσμών και την εκρίζωση των παναρχαίων Ελλήνων από τις Μικρασιατικές εστίες τους και την παραχώρηση των δυο ακραιφνών ελληνικών νήσων του Αιγαίου Πελάγους, την Ίμβρο και την Τένεδο, στους Τούρκους παραχαράσσοντας και κιβδηλεύοντας και περιστέλλοντας τα ιστορικά και ουσιαστικά FASJUSQUEδικαία της Ελλάδος.

Η εξιστορηθείσα σφαγή των Ελλήνων από τους Τούρκους και η επιβληθείσα ανταλλαγή των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών, δηλαδή ο **βδελυρός και άτιμος** ιστορικά και νομικά εκριζωμός των Ελλήνων, γηγενών ζώντων από αιώνες στα εδάφη της Μικράς Ασίας, Καππαδοκίας, Ιωνίας, Πόντου και **η περιαγωγή τους σε άθλια προσφυγιά** αποτελεί το **μεγαλύτερο έγκλημα** κατά του Ελληνισμού και της ανθρωπότητας **SCELERA ET CRIMINA**

JURIS GENTIUM, τουναντίον **επιστροφή ή εκδίωξη** δικαιότερον των Τούρκων από τα κουρσευμένα ελληνικά εδάφη της ηπειρωτικής Ελλάδος και της Μικράς Ασίας στην ανατολή **συνιστά δικαία και σωστή πράξη.**

Οι Τούρκοι κρατούν εν ομηρία τους δυο Έλληνες αξιωματικούς με την ασύστατη δικαιολογία, ότι οι δυο συλληφθέντες διέβησαν λαθρέα τα σύνορα και εισήλθαν σε τουρκικό έδαφος για να διενεργήσουν κατασκοπεία, έδαφος που κατ'ουσίαν, ως ειπώθη, είναι ελληνικό, ενώ κατ'αντίσιν εφάλλεται, εισπέταται, διασπείρεται και συνάγεται, πως οι δυο Αξιωματικοί ενεδρεύθησαν και επαγιδεύθησαν από τους Τούρκους, στήσαντες ένα νέο Τροϊανό, τρωικό ίππο TROIANUS EQUOS, μια παγίδα.

Διήκει επί μακρόν η εκβιαστική κατακράτηση των δυο Ελλήνων Αξιωματικών, δίχως να τους έχει απαγγελθή κατηγορία και να έχη ορισθή σαφώς η πράξη, την οποία ενήργησαν, βιάζοντας χυδαία οι Τούρκοι τις αρχές του δικαίου, της ηθικής και της ποινικής δικονομίας κάθε πολιτισμένου κράτους.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε μια Ευρωπαϊκή Ένωση, **ελλιπεστάτη δημοκρατίας**, όπου η **εκτελεστική εξουσία** αποκλειστικώς άρχει και **νομοθετεί**, εξέδωκε απόφαση, με την οποία καταδικάζει την Τουρκία για την σύλληψη και ομηρία των δυο Ελλήνων αξιωματικών και ζητεί την άμεση απελευθέρωσή τους.

ΤΙΜΩΡΗΤΕΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΕΑ* Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Του Θεοδώρου Παπουλάκου, Ph.D Διδάκτορας του διεθνούς δημοσίου δικαίου,
Δικηγόρου Μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Ρώμης, Δημοσιογράφου.
theodoros.papoulakos2017@gmail.com

Δεδομένου ότι η Τουρκία είναι η εγχάραξη, έκφραση, έμφαση, λάξευση και σμίλευση της **βαρβαρότητας** και ότι, από τότε που ενεφανίσθη στην σκηνή της ιστορίας, αποφράδα ημέρα **NEFASTUS DIES** για την ανθρωπότητα, **ήμαξ**, αιματοβάψε, αιματοκύλισε, αιματοπότισε και αιματοβούτηξετους **υποτεταγμένους λαούς και εξετέλεσε βαθμηδόν την γενοκτονία τους,**

ότι **εποφθαλμιά το Ελληνικό Αρχιπέλαγος, το Αιγαίο Πέλαγος** και τα σμαραγδένια νησιά του, την Θράκη και την λοιπή Ελλάδα,

ότι **θέτει σε κίνδυνο την διεθνή ασφάλεια**, ειρήνη και ευημερία των λαών ανοοσιουργούσα κατά της διεθνούς εννόμου τάξεως, του κατισχύοντος διεθνούς δικαίου, του προοιμίου και των άρθρων 1,2 του χάρτου των Ηνωμένων Εθνών,

ότι **βυσσοδομεί** κατά της Ελλάδος, η οποία **AB INITIO**εξ'αρχής, ανέκαθεν **επρομάχησε** ως ερκος Αχαιών κατά των βαρβάρων της ανατολής για την ελευθερία του ανθρωπίνου γένους καταγαγούσα περίλαμπρες νίκες **στον Μαραθώνα το 490 π.χ., στις Θερμοπύλες το 480 π.χ., στις Πλαταιές το 379 π.χ.,** στην Μυκάλη κατά των Μήδων, Περσών και Ασιατών και εφ'εξής κατά της βαρβάρου Τουρκίας με φράχτη και Πύργο την μεσαιωνική ελληνική Αυτοκρατορία, πρωτευούσης της Κωνσταντινουπόλεως, και συμπολέμησε με την δύση ενάντια στον φρικαλέο Σταλινισμό και Ναζισμό, το 1940 και έκτοτε.

Πρόμαχοι του Χριστιανισμού κατά του ισλαμισμού ήσαν οι Έλληνες Πάντοτε. Από τους άλλους λαούς ο Σέρβος Γεώργιος Βράγκοβιτς, ο Λέων της Αλβανίας Έλλην Γεώργιος Καστριώτης (Σκεντέρμπεης), ο Ούγγρος Ιωάννης Ουννυάδης και κυρίως ο Κωνσταντίνος Παλαιολόγος, ο τελευταίος βασιλεύς –Αυτοκράτωρ της μεγάλης ελληνικής αυτοκρατορίας.

Εν προκειμένω ότι η Ελλάδα προπολέμησε κατά των Βαρβάρων και έσωσε την ελευθερία των λαών, κατά τους αρχαίους χρόνους, μαρτυρεί ο θείος Φιλόσοφος Πλάτων στον διάλογο του τιτλοφορούμενο «ΟΙ ΝΟΜΟΙ». Σμιλεύει ο Πλάτων: «Ότε η Περσών επίθεσις τοις Έλλησιν, ίσως δε σχεδόν άπασι τοις των Ευρώπηνοικουμένοιςεγίγνετο».

Ότι αυτή η εισβολή και επίθεση των Περσών κατά της Ελλάδος ισοδυναμεί με μια επίθεση προς όλους τους κατοικούντας, κατ'εκείνους τους χρόνους, την Ευρώπη.

Και ο εμπνευσμένος Αθηναίος Θεμιστοκλής, μετά την αείμνηστη ναυμαχία της Σαλαμίνας το 480π.χ., κατά την οποία οι Έλληνες κατευναμάχησαν και κατενίκησαν τον Περσικό στόλο, αποτεινόμενος στους συμπολεμιστές του Έλληνες διελάληλε «πως με την νίκη μας κατά των βαρβάρων της ανατολής εσώσαμε την ελευθερία της Ελλάδος και της Ευρώπης».

Άξιο μεγάλης προσοχής είναι το ιστορικό γεγονός, πως η Τουρκία δολιευόμενη και αλωπεκίζουσασυνεμάχησε με τον Ναζισμό και, σε ανταπόδοση της Παναίσχυντης συμμαχίας της με αυτόν, επεδίωξε να προνομεύσει και να διαρπάξει τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου Πελάγους. ECCE HOMO, Ιδού η Τουρκία.Εξ'όνυχος τον λέοντα... από τις ανοσιουργικές πράξεις των Τούρκων μαθαίνει κανείς την ωμότητα και θηριωδία του χαρακτήρος τους.

Η Γαλλίδα ακαδημαϊκός και Ελληνίστρια Ζακλίν Ρομουγί αναφέρει: «Οι Έλληνες σε αυτή ακριβώς την σύγκρουση (εννοεί τους τροπαιούχους ελληνοπερσικούς πολέμους) ωδηγήθησαν στο να εκφράσουν τις αξίες της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της ισότητας, της αρετής και των ιδανικών, που τις αντιπαρέθησαν στους βαρβάρους καθώς και το γεγονός ότι οι αξίες αυτές έχουν γίνει οι ίδιες αξίες της δυτικής Ευρώπης». Και της ανθρωπότητας προσθέτομε εμείς.

Αυτές τις αξίες τις εμφύτευσε η Ελλάδα σε ολόκληρο τον κόσμο εκπολιτίζοντας τον.

Συνεχίζει η ακαδημαϊκός: «η αφετηρία της ευρωπαϊκής συνειδήσεως εντοπίζεται στην μεθόριο των δυο Ηπείρων, της Ευρώπης και της Ασίας. Και δεν ηδύνατο να εμφανισθή, παρά μόνον εάνενας λαός (ο Ελληνικός σημειώνομε εμείς) προσηλωμένος στην διάγυια, ανακάλυπτε μια ημέρα την ύπαρξη μιας βαθειάς αντιθέσεως μεταξύ τους... Οι Έλληνες συγκρουόμενοι με τον κατακτητικό στρατό των Περσών κατά τους Μηδικούς πολέμους, επραγματοποίησαν αυτή την αποκάλυψη και αμέσως την εξέφρασαν με πειστικότητα.»

Ο Γερμανός Ιστορικός Χέρμαν Μπένκστον χαρακτηρίζει τον Αθηναίο Στρατηγό Μιλτιάδη, ο οποίος με τους περικλειείς Αθηναίους κατήγαγε θριαμβευτική νίκη επί των Περσών στον Μαραθώνα το 490 π.χ. και εκόλασε την υπερηφάνεια των Περσών, «τον πρώτο σημαντικό Αρχηγό-Στρατηγό στην Ιστορία της Ευρώπης»

Αξιοσημείωτο είναι, ότι η Τουρκία έχει τελευταίως αποχαλινωθή, εκτραχηλιθη, ξεσαλώσει και ξεσαμαρώσει καθ' όλων των Κρατών και αυτής καθ'εαυτής της Αμερικής, της κραταιαίχηγέτιδος και προστάτιδος δυνάμεως της δύσεως υβρίζοντας, σκώπτωντας, χλευάζοντας και απειλώντας τα.

Όντας αιώνια βαρβαρότης, δεινότης και σκληρότης η Τουρκία, καταραμένη, επικατάρατη και τρισκατάρατη γέννα, γέννα διαβόλου, γέννημα εχίδνας (οχιάς), αιμοχαρής, αιματοσταγής, αιματοβαμμένη, αιματοποτισμένη και αιματοβουτυγμένησε αίμα κατασφαγέντων Ελλήνων και γηγενών κυριάρχων κατεκτημένων λαών, παγκόσμια πρωταθλήτρια γενοκτονιών αναγορεύσασα ως εθνικό της ήρωα τον βαρβαρώτερο των βαρβάρων Μογγόλο Αττίλα, τον οποίο η ιστορία, βδελυσσόμενη, τον ωνόμασε μάστιγα του θεού. Προσωποποίηση της ωμής και κτηνώδους βίας και της θηριωδίας της ύαινας και του τσακαλιού.

Εσαεί βδέλυγμα ερημώσεως και ανομίας, εκτελέστρια γενοκτονίας λαών, εθνών και φυλών, ως ερρήθη, αγγειόπλυμα, απόπλυμα, απόρριμμα και μίasma,

Κράτος NON GRATA, επαχθές, μισαρό και ρυπαρό.

Πολλά τα δεινά και ουδέν δεινότερον της Τουρκίας πέλει. Πολλές οι κακουργίες, αλλά καμμία δεν είναι κακουργικώτερη της Τουρκίας, NIHIL AD TURCH.

Φιλοχρήματο το γένος των Τούρκων εστίν «αν φονεύς πατρικός εμπέση εν ταις χερσίν αυτών, δια χρυσού απολύασι», γράφει ο Έλλην Ιστορικός Δούκας.

ΕΠΕΙΔΗ

Το έγκλημα της κακουργηματικής κατακτητικής βίας, που η Τουρκία ήσκησε στο διάβα της αιματοστάλακτης, αιματοβαφούς και γενοκτόνου ιστορίας της NEFASTUS κατά της Ελλάδος και της Κύπρου κατ'εξοχήν και κατά άλλων εθνών και λαών, τιμωρείται με την τελεία συντριβή και εξάλειψη του.

ΕΠΕΙΔΗ

Η Τουρκία είναι ένα ψευδές και νόθο Κράτος, θεμελιωμένο και ερειδόμενο πάνω σε έκπαλαι ελληνικό έδαφος, στην γενοκτονία, τον εξαναγκαστικό εξισλαμισμό και εκτουρκισμό ή την εκδίωξη από τα προπατορικά και προγονικά τους εδάφη των Ελλήνων και των άλλων εγγόνων λαών της ελάττονος Μικράς Ασίας.

Σε αμετακίνητη, απαρέγκλιτη και πιστή εφαρμογή του προοιμίου του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και των άρθρων 1,2,39,40,41,42 τούτου.

Των αρχών και των νομικών κανόνων του ΟΗΕ, του διεθνούς δικαίου εφισταμένου, διανάγοντος και κρατιστεύοντος δικαίου LEX IMPERATORIA, των αρχών, αξιών και νόμων του συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε ικανοποίηση του βιασθέντος και βιαζομένου καθ'ήμαρ δικαίου, φυσικού και ανθρωπίνου, της Ελλάδος και πολλώ μάλλον του ιστορικού και του αποκλίνοντος συμβατικού δικαίου, που υπεβλήθη στην Ελλάδα με συνομολογηθείσες συνθήκες υπαγορευθείσες από τα συμφέροντα των ισχυρών υλιστικά της γης και ώρισαν κίβδηλα σύνορα, βραχύνοντα, ελαττώνοντα και περιστέλλοντα τα ιστορικά της Ελλάδος εδάφη.

Το ιστορικό δίκαιο κραταιοί του δικαίου των συμβάσεων, που καθώρισαν τα σημερινά σύνορα και περιέστειλαν τα αληθώς και αδιαμφισβήτως ελληνικά εδάφη. Ένα έδαφος ανήκει στο λαό, που το εκατοίκησε περισσότερο χρόνο, χιλιετίες, ως επισυμβαίνει με τους Έλληνες, κυρίους και κατοίκους όλων των εδαφών, περί των ενταύθα ο λόγος.

Εν τω παρόδωτα **υποδουλωθέντα και κατοικούμενα**, από την 29^η Μαΐου του 1453 π.χ. μέχρι σήμερα από τους Τούρκους, **εδάφη εκληρονόμησαν οι Έλληνες από τους προγόνους τους.**

Η Ελλάς δεν παρητήθη των κληρονομικών της δικαιωμάτων και ο κατακτητής Μωάμεθ Β΄ δεν έγινε νόμιμος κληρονόμος δια συμβάσεως.

Δυο φρούρια ήσαν ανυπότακτα η Μάνη και το Σούλι και τα βουνά. Δεν υπήρξε καμμία συναλλαγή με τους Τούρκους.

Ο ηρωικός τελευταίος Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος Παλαιολόγος **δεν παρέδωσε την πόλη**, την Κωνσταντινούπολη, η βασιλίδα των πόλεων έπεσε. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ορμώμενος από το γεγονός αυτό, είπε: «Το ελληνικό γένος **ποτέ δεν υπετάγη** στον Σουλτάνο. **Είχε πάντα τον βασιλιά του, τον στρατό του, τα κάστρα του.** Ο βασιλιάς του ο **μαρμαρωμένος βασιλιάς.** Ο στρατός του **οι Αρματωλοί και κλέφτες.** Τα κάστρα του η **Μάνη και το Σούλι**».

Η κακουργία και η ανηθικότης των πανισχύρωνυλικώς αλλοδαπών, που επέβαλαν τα ψευδή τωρινά εδαφικά όρια της Ελλάδος, μας θυμίζει τον δραματικό διάλογο κατά τον αδελφοκτόνο εμφύλιο πελοποννησιακό πόλεμο μεταξύ των Αθηναίων Στρατηγών και των Αρχόντων της νήσου Μήλου, κατά τον οποίο οι Αθηναίοι Στρατηγοί θέτουν ως διαπραγματευτική προϋπόθεση **την υπεροχή του συμφέροντος προ του δικαίου.** Μας εξιστορεί σχετικώς ο μέγιστος της αρχαιότητος ιστορικός, Αθηναίος Στρατηγός Θουκυδίδης τα λόγια των αρχόντων της Μήλου: «Επειδή ούτω υμείς παρά το δίκαιον το ξυμφέρον υπέθεσε λέγειν».

Οι ισχυροί του κόσμου θεωρούν **δίκαιο το συμφέρον**, «**Τα δε ξυμφέροντα δίκαια**», εκθέτει ο γιγάντιος ιστορικός μας Θουκυδίδης.

Τα κράτη μέλη των ειρημένων SUPRA Διεθνών οργανισμών και η διεθνής κοινωνία επιτάσσονται να επιπέσουν κατά της Τουρκίας, να την εμβροντίσουν και να την αποβάλλουν από τα εδάφη, που κατέκτησε PER FAS δια πυρός και σιδήρου και με την μάχαιρα, με την σφαγή, με την συστηματική γενοκτονία, την αγριότητα του βίαιου εξισλαμισμού και εκτουρκισμού των γηγενών λαών και των Ελλήνων πρωτίστως. Ανήκοντα αυτά τα εδάφη από τους παναρχαίους χρόνους στους Έλληνες και σήμερα τα μαιίνουν και μολύνουν οι Τούρκοι και σε αυτά τα εδάφη εγεννήθη, εγαληλουχήθη, έλαμψε, ελάμπρυνε, ήβρυνε, ήγηλε ο εξαισίος ελληνικός πολιτισμός και εξουσίασαν οι Έλληνες χιλιετηρίδες, και να την αποπέμψουν την Τουρκία στον κόρακα, στον διάβολο, στις στέπες της Μογγολίας, απόπου ως κυμαίνων και χύδην όχλος εξεχύθησαν οι Τούρκοι προς την δύση σπέρνοντας τον τρόμο, τον θάνατο, την σφαγή και επιφέροντας την έκλειψη λαών και την παντελή ερήμωση.

DELENDΑ CARTHAGO, καταστρεπτά η Καρχηδών. Έτσι ετελείωνε τους πύρινους λόγους του ο Ρωμαίος Κάτων στην Ρωμαϊκή Γερουσία.

Τιμωρητέα και καταστρεπτέα, λοιπόν, η Τουρκία, παραινούμε και συνηγορούμε εμείς.

ΚΑΙ ΑΞΙΟΝΟΜΕ

Την άμεση και άνευ όρων απελευθέρωση των δυο Ελλήνων Αξιωματικών, η σύλληψη, αιχμαλωσία και απαγωγή των οποίων επαλαμώθη, εξυφάνθη, ορχηστρώθη και κατεργάσθη από τους δειλάνδρους, δολοπλόκους, σκευωρούς και εκβιαστές Τούρκους, πράξεις βδελυρές, που ονειδίζουν την Ελλάδα και την ανθρωπότητα, ατιμί ησινιάλλειν, ενεργηθείσες από ένα άγριο, άξεστο, άρρητο, βίαιο, δεινό, απολίτιστο, βέβηλο, ανελεύθερο φονέα λαών τουρκικό όχλο και συνάδει να ριφθή στον ανόσιο κάμπο SCCELERATUS CAMPUS, στον τόπο της αρχαίας Ρώμης πλησίον της Κολλίνης Πύλης, στην οποία οι Ρωμαίοι ενταφίασαν ζώσες τις διεφθαρμένες εστιάδες.

Έλληνες, πλάσσετε ένα όραμα και συλλάβετε μια νέα ιδέα της λυτρώσεως των αλύτρωτων πατρίδων συνεχίζοντας ακάματα και ακατάπαυστα τον αξιομίμητο και ακαταμάχητο εθνικό απελευθερωτικό αγώνα του 1821. Επειδή πλείω πρωτεύσατε του κόσμου, όπως στην αρχαιότητα, δηλονότι εξέχετε, όπως ακριβώς διατείνεται ο μέγας φιλόσοφος Σταγειρίτης Έλλην Μακεδών Αριστοτέλης, όλων των φυλών της υφηλίου.

Έλληνες, διατηρήσετε την Ελλάδα ελεύθερη, ομοεθνή, όμαιμη και ομοιογενή, όπως μας την παρέδωσαν οι πρόγονοι μας, φυλάξτε τα σύνορα μας από την αθρόα εισβολή λαθρομεταναστών, που εποικίζουν και κατακτούν αναίμακτα την χώρα μας και βοηθήσετε τους παρεισδύσαντες στην ελληνική επικράτεια παρανόμους μετανάστες, ύστερα από μία βραχεία φιλοξενία, να επαναπατρισθούν.

Αντιδράσετε, επιταγή του άρθρου 120 του ελληνικού συντάγματος, και καταλύσετε την αδιάλλειπτη και μελετωμένη χορήγηση της ιερής ελληνικής ιθαγένειας στους ανόμως παρεισφύσαντες στην Ελλάδα αλλοδαπούς, που θα νοθεύσουν, θα αναμείξουν τον αμιγή ελληνικό λαό με ανομοιογενείς και θα τον αφανίσουν.

Διαφυλάξτε την γνήσια ελληνική ταυτότητα.

Η Ελλάδα ανήκει μόνον στους Έλληνες, στους πατέρες τους και τους μεθύτερον Έλληνες.

Έλληνες, «τα δ'εργα υμών όπως άξια των προγόνων έσται σκοπείν», Έλληνες, να σκοπεύετε οι πράξεις σας να είναι αντάξιες των προγόνων), δημηγορεί ο Ρήτωρ Δημοσθένης στον λόγο του περί συμμοριών.

Κλείστε μέσα στην ψυχή σας την Ελλάδα για να αισθανθήτε κάθε είδους μεγαλείο, γράφει ο ποιητής μας Διονύσιος Σολωμός.

ΤΙΜΩΡΗΤΕΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΕΑ* Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Του Θεοδώρου Παπουλάκου, Ph.D Διδάκτορας του διεθνούς δημοσίου δικαίου,
Δικηγόρου Μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Ρώμης, Δημοσιογράφου.
theodoros.papoulakos2017@gmail.com

«Αμέραι επίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι»

(=Τα περασμένα μάρτυρες σοφοί), Έτσι εγκωμιάζει ο εθνικός μας ποιητής Πίνδαρος τον Ιέρωνα, Έλληνα Συρακούσιο νικητή ολυμπιονίκη του αγωνίσματος της αρματοδρομίας στην Ολυμπία.

Στον περίφημο ρητορικό του επιτάφιο ο «ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ», ο θείος φιλόσοφος Πλάτων,αμιλλόμενος τους μεγάλους ρήτορας της κλασσικής Αθήνας εκθειάζει,εξαίρει και πλέκει το εγκώμιο της νίκης του Μαραθώνος, το 490 π.χ., όπου οι Αρχαίοι Αθηναίοι, αυτόχθονες, αυτοπάτορες και αμιγείς φυλετικά και προμαχόμενοι των Ελλήνων,εκόλασαν την ασιατική υπερηφάνεια των Περσών, και διδάσκει, ότι η αρετή των ολίγων νικά τον πλούτο και το πλήθος. «Ότι ουκ άμαχος είη η Περσών δύναμις, αλλά παν πλήθος και πας πλούτος αρετή υπείκει (=ότι δεν ήτο ακαταμάχητος η δύναμη των Περσών,άλλ' οσονδήποτε πολύς και πλούσιος στρατός υποχωρεί στους γενναίους).

Ομιλεί ο Σωκράτης: «αλλ'αυτόχθονας και τω όντι εν πατρίδι οικούντας και ζώντας, και τρεφομένους ουχ υπό μητρυιάς ως άλλοι, αλλ' υπό μητρός της χώρας εν ή ώκουν, και νυν κείσθαι τελευτήσαντες εν οικείους τόποις της τεκούσης και θρεψάσης και υποδεξαμένης (=“Ότι κατοικούσαν και έζων εις πατρίδα πραγματικήν και ετρέφοντο όχι από μητρυιάν, όπως άλλοι, αλλ' από μητέρα, από την χώραν εις την οποίαν κατοικούσαν, και ότι τώρα νεκροί αναπαύονται εις δικούς των τόπους της μάνας γης, που τους εγέννησε και τους έθρεψε και τους έδωσε την ζωήν).

Ο Ρήτωρ «ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ», στον ομώνυμο επιτάφιο, παραινεί τους επιζώντες και τα παιδιά των τεθνηκότων, των πεσόντων στον πόλεμο Αθηναίων, ώδε: «Μη λείπειν την τάξιν την των προγόνων μηδ' εις τουπίσω αναχωρείν είκοντας κάκη(=να μη εγκαταλείπουν στον βίο τους την θέση, στην οποία έχει τάξει αυτούς το από τους προγόνους τους καθιερωθέν και

υποδεικνυόμενο καθήκον, μήτε να οπισθοχωρούν υποκύπτοντες και νικώμενοι από δειλία».

Δηλαδή να διδαχθούν οι νέοι πολίτες, πως είναι στρατιώτες και μιας ηθικής τάξεως, την οποία ετίμησαν οι πρόγονοί τους. Θα ήτο εξ'ίσου αισχρό να λιποτακτήσουν στον αγώνα αυτό, όπως είναι αισχρό και ελεεινό να λιποτακτήσουν στον πόλεμο.

Οι αρχαίοι Αθηναίοι κατά την περίοδο της δημοκρατίας και των Ελληνοπερσικών πολέμων εθεωρούντο πλήρωμα αρετής και τελειότητας. Έθνησαν και επεθυμούσαν τον υπέρ της πατρίδος θάνατο. Ο φιλόσοφος Σωκράτης λέγει: «και μην, ω Μενέξενε, πολλαχί κινδυνεύει καλόν είναι εν τω πολέμω αποθνήσκειν' και γαρ ταφής καλής τε και μεγαλοπρεπούς τυγχάνει» (=λοιπόν, Μενέξενε, φαίνεται, ότι κατά πολλές απόψεις είναι ωραίο πράγμα να πεθαίνη κανείς στον πόλεμο: και διότι τυχαίνει καλής και μεγαλοπρεπούς ταφής).

Συνεχίζει ο «ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ» να παραμυθείται και να παραινή: «Ω παιδιά μας, εμείς οι πατέρες σας, ενώ είχαμε την δυνατότητα να μείνωμε στην ζωή –πλην όμως άδοξα – εντούτοις επροτιμήσαμε της αδόξου ζωής τον ένδοξο θάνατο, διότι δεν ηθελήσαμε να σας φέρωμεσε επαίσχυντη θέση μήτε να φανώμε ανάξιοι των προγόνων μας. Έχομε την γνώμη, ότι όποιος εντροπιάζει τους δικούς του, δεν ημπορεί πλέον να ζήση και ένα τέτοιο άνθρωπο, ενόσω ζη, δεν τον θέλει ως φίλο κανείς άλλος άνθρωπος, και μετά θάνατον δεν τον θέλει κανείς θεός ως φίλο. Ό,τι λοιπόν ασκείτε, να το κάνετε με αρετή. Χωρίς την αρετή κάθε κτήμα σας και κάθε ενέργεια σας γίνεται αισχρά και κακή. Δεν εξωραΐζει ο πλούτος τον πλούσιο, όταν αυτός είναι άνανδρος, ούτε η ομορφιά και η δύναμη του σώματος πρέπουν σε ένα δειλό και ανέντιμο.

Τουναντίον φαίνονται ανάξια του και καθιστούν περισσότερο έκδηλο και εμφανή την δειλία του».

Το θάρρος και η ανδρεία δίνουν περιεχόμενο σε όλες τις πράξεις και τις αξίες της ζωής. Και το αγέρωχο και το ατρόμητο της ψυχής δίνει λάμψη και στον πλούτο, και στο κάλλος και στην πνευματική ιδιοφυΐα.

Αλκή άνευ αρετής ουδέν ωφελεί.

Κάθε γνώση και επιστήμη, όταν χωρίζεται από την δικαιοσύνη και την άλλη την αρετή, φαίνεται πανουργία, όχι σοφία: «Πάσα επιστήμη χωριζομένη δικαιοσύνης και της άλλης αρετής πανουργία, ού σοφία φαίνεται»

Και περαίνει ο «ΜΕΝΕΞΕΝΟΣ» στον επιτάφιο του, με την προτροπή των νεκρών προς τα παιδιά και τους ζώντες: « Γί' αυτό η μόνη σας προσπάθεια και τώρα και πάντοτε ας είναι: πώς να ξεπεράσετε και εμάς και τους προγενέστερους κατά την εύκλεια' μία επί του πεδίου αυτού νίκη μας θα είναι για εμάς αισχύνη, ενώ ήττα μας κατά την αντιμετρηση μας αυτή με σας θα μας κάμη ευτυχείς και ευδαίμονες. Δεν υπάρχει αισχρότερο πράγμα από το να καρπούται κανείς τιμές όχι για τις ατομικές του πράξεις, αλλά για την δόξα των προγόνων του».

Ο Ρήτωρ “Μενεξένος” στον προσρηθέντα ομώνυμο επιτάφιο του παρακινεί τους εκγόνους να δοξάσουν και να λαμπρύνουν την παρακαταθήκη, την οποία κατέλιπαν οι περίδοξοι γονείς. «Τι άλλο δίνει μεγαλύτερα καύχηση σε ένα υιό παρά η απόφαση του πατρός του να αποθάνη για την πατρίδα;».

Και επιπροσθέτει ο περικλής Αθηναίος Ρήτωρ Υπερείδης στον επιτάφιο το 322π.Χ. Προς τιμή των πεσόντων Αθηναίων και του Στρατηγού τους αυτών Λεωσθένους στον Λαμιακό πόλεμο κατά του Βασιλέως των Μακεδόνων Αντιπάτρου: «την αρετήν ισχύν και την ανδρείαν πλήθος, ἀλλ’ οὐ τον πολύν αριθμόν των σωμάτων κρίνοντας» (ότι η αρετή είναι δύναμις και ότι η ανδρεία καταξιώνει το πλήθος και ότι αυτή βρίσκεται στην ψυχή και όχι στον πολυάριθμο μια στρατιάς). Ο εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς εγχαράσσει στο αέτωμα του μεγαλείου του Ελληνικού Έθνους: Η μεγαλοσύνη των εθνών δεν μετριέται με το στρέμμα, αλλά με της καρδιάς το πύρωμα και με το αίμα.

ΕΛΛΗΝΕΣ, ΕΜΠΝΕΥΣΘΗΤΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΑΝΔΡΕΙΑΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

«Και το εύδαιμον, το ελεύθερον, το δ’ ελεύθερον το εύψυχον κρίναντες μη περιοράστε τους πολεμικούς κινδύνους», διακηρύσσει ο Περικλής στον επιτάφιο του προς τιμή των νεκρών Αθηναίων του πρώτου έτους του αδελφοκτόνου πελοποννησιακού πολέμου(=και θεωρώντας την ελευθερία ως ευτυχία και την γενναιότητα ως ελευθερία, μη δειλιάζετε μπροστά στους πολεμικούς κινδύνους).

Η ευψυχία εξασφαλίζει την ελευθερία και η ελευθερία την ευδαιμονία και ευτυχία.

Έλληνες, «περίτων οικείων αμυνομένους μαχόμενοι», (=για τα πάτρια, για την τιμή της πατρίδος και του Χριστού την πίστη την αγία αγωνίζεστε).

Ανδρείω μετέρχεσθαι, της ανδρείας μετέχετε.

Η γενναιότης συνεπάγεται αιώνιο κλέος, ενώ η δειλία ατιμώσεως όνειδος, «Το μεν αισχρόν του λόγου έφυγον, το δ’ έργω τω σώματι υπέμενον», λαλεί ο Περικλής στον Επιτάφιο του για τους νεκρούς Αθηναίους. (=Ανέλαβον τον αγώνα προσφέροντας την ζωή τους για την πατρίδα).

Η ανδρεία είναι η αφοβία προς το θάνατο, ενώ ο έντιμος θάνατος, προτιμώτερος από την αισχρή σωτηρία. «Ανδρεία επιστήμη των δεινών και θαρραλέων και εν πολέμω και εν τοις άλλοις άπασιν», αναφέρει ο Πλάτων στον διάλογο του “Λάχης”, “Πρωταγόρας” και “Πολίτης”.

Ο θάνατος για την πατρίδα είναι η υψηλότερη προσφορά που καταξιώνει την αιώνια φήμη του μαχητού. Οι γενναίοι πάντα πεσμένοι και ματωμένοι θα κοιμούνται στην αγκαλιά της αιωνιότητας, λέγει στους «Γενναίους» ο ποιητής Οδυσσέας Ελύτης, νικητής του βραβείου Νόμπελ.

Ο πρίγκιπας των ρητόρων Αθηναίος Δημοσθένης θεωρεί τους νεκρούς στο πεδίο της μάχης νικητές, είτε νικήσουν, είτε ηττηθούν «τοίς καλοῖς καγαθοῖς αἰρετώτερον ἐστί ἀποθανεῖν ἢ ζεῖν αἰσχροῦς».

Οι γενναῖοι μεταβαίνουν ἐκ θανάτου πρὸς ζωὴν, γιατί οἱ νεκροὶ εἶναι ἀνθη τῆς αὐρίου, κατὰ τον Νομπελίστα ποιητὴ μας Οδυσσεά Ελύτη.

«Ὅποιος πεθαίνει σήμερα χίλιαις φοραῖς πεθαίνει», υμνεῖ στους «Ελεῦθερους Πολιορκημένους», τους ηρωικούς Ὑπερασπιστές τῆς πολιορκουμένης πόλεως του Μεσολογγίου ἀπὸ τους προστρόπαιους ἀγαρηνοὺς Τούρκους, οἱ οἱοῖτο ἡγούντο ἀπὸ τον Ἰμπραήμ Πασσά και τον Κιουταχή Πασσά, ο ποιητὴς του εθνικοῦ μας ὕμνου ο Ζακυνθινός Διονύσιος Σολωμός.

Ευτυχισμένοι υπήρξαν και ἐκεῖνοι που τους χώρισε ἡ μοῖρα να πεθάνουν για τὴν πατρίδα, ἐνὼ ζούσανε μια ζωὴ ευτυχισμένη, και ἔτσι συνέπεσε το τέλος τῆς ευτυχίας τους στο τέλος τῆς ζωῆς τους, μακαρίζει τους πεσόντες για τὴν πατρίδα ο πατὴρ τῆς ἱστορίας ἱστορικός Ἡρόδοτος.

Ἀνδρὶ σοφῷ πάσα γῆ βατή, ψυχῆς γὰρ ἀγαθῆς πατρίς ο σύμπας κόσμος, διαλαλεῖ ο Ἕλληνας Ἐρακλιώτης, Φιλόσοφος Δημόκριτος (= Για τον σοφὸ ἄνδρα ὅλη ἡ γῆ εἶναι διαβατὴ και περάσιμη· του γενναιοῦ ψυχου πατρίς εἶναι ὅλος ο κόσμος) και μετουσιώνει στον ἐπιτάφιο του ο Περικλῆς «Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πάσα γῆ τάφος» (= των ἐξόχων ἀνδρῶν κάθε χώρα εἶναι ἡ δόξα και ο τάφος τους).

Μαυσωλεῖο των ἐνδόξων ἀνδρῶν εἶναι ἡ οἰκουμένη. Ἡ ἀρετὴ τους, τα ἔργα τους ζουν εἰς τα στήθη του ἀνθρωπίνου γένους», ορίζει ο γενναῖος Στρατηγός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως το 1821 Ἰωάννης Μακρυγιάννης.

Ἡ ἡμέρα του θανάτου των μεγάλων ἀνδρῶν εἶναι ἡ σφαγὴς τῆς ἀθανασίας τους στην γῆ, γράφει ο ἐνδοξος, ευθυδίκης και εὐτόλμος Δικαστὴς Γεώργιος Τερτσέτης, ο οἱοῖτο ἔσωσε ἀπὸ τον θάνατο τον Ἀρχηγέτη τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ των μεμιασμένων Τούρκων το 1821, που εἶχαν συνωμοτήσει οἱ ἀπόγονοι των βαρβάρων Γότθων Γερμανοί, οἱ οἱοῖτο καρατομοῦν ἐκ δευτέρου το Ἑλληνικὸ ἔθνος και λαό.

«Χάριν του τυχεῖν ἐν τῇ πατρίδι τῆς ἐπ'ἀρετῇ φήμης», γράφει στο θαυμαστὸ ἔργο του «Ἱστορίες» ο κράτιστος ἱστορικός τῆς δύσεως Ἕλληνας ἀπὸ τὴν Μεγαλόπολη τῆς Ἀρκαδίας Πολύβιος, που ἦτο Ὅμηρος των Ρωμαίων (=Οἱ Ρωμαῖοι ἐθήρευαν τὴν δόξα και τὴν υστεροφημία).

Γιατί οἱ ἀνδρεῖοι κατενίκησαν τον φόβο του θανάτου. Ἐκαμαν οἶστρο τῆς ζωῆς τους τον φόβο του θανάτου, ὅπως ἀκριβῶς λέγει ο Εμπειρικός.

Τέτοιους βγάζει το ἔθνος μας, θα λένε για σας, ἔτσι θα θυμούνται τα παιδιά σας, ἐξυμνεῖ ο Ἀλεξανδρινός μας ποιητὴς Κωνσταντῖνος Καβάφης, ἓνας των τριῶν μεγαλυτέρων ποιητῶν τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς ἱστορίας.

Η θυσία τους, η θυσία των ελλήνων στο διάβα της μακραίωνης ιστορίας μας, που έπεσαν για την πατρίδα, υπέρ βωμών και εστιών και του Χριστού την πίστη, γίνεται προκείμεμα προς τους ζώντες, τους πανέλληνες, να θέλουν να μιμηθούν τους τιμωμένους νεκρούς, «κινδύνων τον δε κάλλιστον νομίσαντες». Κάλλιστο κίνδυνο για την πατρίδα, εκθειάζει ο Περικλής στον επιτάφιο του.

Η ανδρεία είναι επιστήμη των δεινών και θαρραλέων, σμιλεύει ο Περικλής στον Επιτάφιο του επίσης.

«Και την τελευταία αντί της ζώντων σωτηρίας ηλλάξαντο», αβρύνει στον προμνημονευθέντα επιτάφιο του ο Περικλής. Ότι οι πεσόντες για την πατρίδα αντήλλαξαν τον θάνατο τους με την ζωή των ζώντων, την ζωή μας. Την χώρα τους την παρέδωσαν ελεύθερη ως τώρα στους απογόνους τους, σε εμάς, με την παληκαριά τους.

«Ανδρών αγαθών έργω γενομένων έργω και δηλούσθαι τας τιμάς», Περικλέους επιτάφιος. Οι μαχητές που έδειξαν με έργα την γενναιότητα τους αρμόζει με έργα να τιμώνται από τους απογόνους, επιγόνους τους, επειδή με την διαδοχή των γενεών κατοικούντες οι ίδιοι την χώρα τους την παρέδωσαν στους απογόνους τους με την παληκαριά τους. «Την χώραν γαρ οι αυτοί αεί οικούντες διαδοχή των επιγιγνομένων μέχρι τούδε ελευθέραν δ'αρετήν παρέδωσαν», εξαίρει στον επιτάφιο ο Περικλής.

Είναι γενναίος ο λαός, που αντιμετωπίζει με καρτερία και γενναιότητα τους επιδρομείς εναντίον της πατρίδος του, γιατί υπερασπίζεται τα όσια και ιερά του αντλώντας δύναμη από την ευχή των πατέρων του, που τον προπέμπουν στην πορεία προς το μέλλον, από την πίστη στο δίκαιο και την νίκη και από το συναίσθημα της θυσίας για την πατρίδα. Τω ες τα έργα ευψύχω. Νέοι επιδρομείς κατά της Ελλάδος οι αδίστακτοι, οι δανειστές, οι εκβιαστές και οι τοκογλύφοι ξένοι, που λυμαίνονται και επιφέρουν γενοκτονία του ελληνικού λαού.

Το άλκιμον γένος των πανελλήνων «κοινή ειργάσατο η Ελλάς», εγκωμιάζει την ενότητα των Ελλήνων κατά τον επικό τρωικό πόλεμο ο μέγιστος ιστορικός της αρχαιότητας Έλληνα Αλκιμούσιος Θουκυδίδης.

Πανέλληνες, καλείστε να ενωθήτε και να ξεπεράσετε τους προγόνους μας σε υστεροφημία.

Έλληνες, παρανείσθε, παραδώσετε την Ελλάδα ελεύθερη και αμιγώς Ελληνική, όμαιμη, ομοεθνή και ομόθησκη στους επιγιγνομένους και στους κληρονόμους σας Έλληνες διαδοχή των γενεών, όπως μας την κατέλιπαν και παρέδωσαν διαδοχικώς στους αιώνες οι πρόγονοι μας με την γενναιότητα, την ευψυχία και την φλογερή αγάπη τους προς την αξιοσέβαστη αρχαία θρησκεία τους και την εμπλουτισμένη και εξωραϊσμένη με το αέναο αρχαίο Ελληνικό πνεύμα και την απaráμιλλη ελληνική φιλοσοφία χριστιανική θρησκεία μεθύστερον.

«Ελευθερωθήκαμε από τους Τούρκους, και σκλαβωθήκαμε από ανθρώπους κακορρίζικους, που ήσαν η ακαθαρσία της Ευρώπης», απαστράπτει ο ήρωας της ελληνικής επανάστασης του 1821 και Στρατηγός Ιωάννης Μακρυγιάννης.

Δυστυχώς, Έλληνες, σκλαβωθήκαμε πάλιν στα εγγόνια αυτών των κακορρίζικων ευρωπαϊών και προ τοις άλλοις στους πάντοτε εχθρούς του ελληνικού γένους Γερμανούς και τους συν αυτοίς, ευρωπαϊκή Ένωση, Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, Γερμανία, Σιωνιστές, εχθρικούς εισβολείς, στους δικτατωρέυοντες της Ελλάδος, Έλληνες και αλλοδαπούς, στους δανειστές, εκβιαστές, τοκογλύφους και λυμεώνες και ληστές της χώρας των Ελλήνων και της Εθνικής περιουσίας.

Έλληνες μη προσδοκάτε, εκτός των φιλλελήνων γαλουχημένων με το αρχαίο ελληνικό πνεύμα, καμμία βοήθεια από τους ξένους, θυμούμενοι τον ποιητή μας Διονύσιο Σολωμό, ο οποίος στον εθνικό μας ύμνο λαξεύει μια παντοτινή και αναμφίλεκτη αλήθεια, όταν η σκλαβωμένη στους Τούρκους Ελλάδα ζητούσε βοήθεια στην ξένη. Ιδού τα αθάνατα λόγια του μεγάλου ποιητού μας Διονυσίου Σολωμού:

Μοναχή τον δρόμο επήρες
Εξανάλθες μοναχή.
Δεν είν' εύκολαις οι θύραις
Εάν η χρεία τοις κourταλή.

Ο Φιλέλληνα Άγγλος ποιητής Λόρδος Βύρων, που πέθανε στο ηρωικό Μεσολόγγι μαχόμενος για την ελευθερία της Ελλάδος παρακινούσε τους «ελεύθερους πολιορκημένους» της πόλεως, υμνηθέντες από τον ποιητή μας Διονύσιο Σολωμό, με αυτά τα λόγια: «Οι δυτικοί αγοράζουν και πουλάνε, με δικό σας σπαθί να μάχεστε και σε αυτό να ελπίζετε».

Πόσο αιώνια αληθινές, ανεξάλειπτες, ανεξίτηλες, άσβηστες, επίκαιρες και άξιες θαυμασμού είναι οι πομπώδεις διαβεβαιώσεις, εκφράσεις και οι λόγοι του ποιητού Βύρωνος.

«Ως πας τις αυτόν του πέλας μάλλον φιλεί, οι μεν δικαίως, οι δε και κέρδους χάριν» (=τον ευατό του βάζει πρώτα ο καθένας, άλλος δίκαια, άλλος για το συμφέρον του), διδάσκει ο τραγικός ποιητής Ευριπίδης στην τραγωδία «Μήδεια».

Έλληνες πανέλληνες και όπου γης Έλληνες, ομονοούντες, ομοφωνούντες, συμπλέοντες και ενωμένοι αψηφείτε της ζωής σας, μη δειλιάτε μπροστά σε κανένα πολεμικό κίνδυνο η πολεμική αναμέτρηση με τον αιώνιο του γένους εχθρό Τουρκία, αρυόμενοι, εγκολπώνοντας και ενστερνιζόμενοι θάρρος, ανδρεία, από την βαριά κληρονομιά της πατρίδος μας, την πολιτιστική, ηρωική και δαφνοστεφή ιστορία μας και διδασκόμενοι από τους σεβαστούς προγόνους μας, ότι η αρετή των ολίγων κατανικά και κατατροπώνει το πλήθος, τον πολυαριθμότερο στρατό και τον πλούτο. «ότι ουκ άμαχος εΐη η Περσών δύναμις, αλλά παν πλήθος και πας πλούτος αρετή υπείκει».

Αλλ'οι ανδρείοι παλληκαράδες
Δεν ψηφούν τον αριθμό,

Ω Τρακόσιοι! Σηκωθείτε
Και ξανάλθετε σ'εμάς,
Τα παιδιά σας θελ' ιδήτε
Πόσο μοιάζουν με σας.
Τέτοια αφήνετε φροντίδα

όλο το αίμα όπου χυθή
Για θρησκεία, και για πατρίδα
όμοιαν έχει την τιμή.

Παραθέσαμε μεγαλόπρεπους στίχους από τον εθνικό μας ύμνο σμιλευμένους από τον εκλαμπρότατο ποιητή μας, Διονύσιο Σολωμό, ο οποίος εξισώνει και εξομοιώνει με τους अपαράβλητους, μυθικούς και πρωτεύσαντες «ες αεί» των ανθρώπων της οικουμένης, σε ηρωισμό και φιλοπατρία, 300 ήρωες Σπαρτιάτες και τον Βασιλέα τους Λεωνίδα, πεσόντες στις θρυλικές Θερμοπύλες το 480 π.Χ. προμαχόμενοι της ελευθερίας της Ελλάδος και της Ευρώπης κατά των Περσών και των Ασιατών βαρβάρων, τους μυθώδεις Έλληνες ήρωες του 1821.

✓ **Από καθέδρας αγορεύουν κάποιοι (του απείρου τούτων) αδυσώπητοι, αληθινοί, αυθεντικοί, καταπελτικοί, Κατιλιναίοι (Κατιλίνας) και Κατωνικοί (Κάτων) Κατηγοροί της βιαιότητας και βαρβαρότητας της Τουρκίας:**

Δεν πρέπει να είναι επιλήσμονες οι Έλληνες της πανσόφου νουθεσίας –διαθήκης του πρώτου και εξοχωτέρου Κυβερνήτου της Ελλάδος Ιωάννου Καποδιστρίου: «Το να πιστεύη κάποιος, ότι θα οδηγήση την Τουρκία να συμπεριφέρεται με τρόπο λογικό και ανθρώπινο σημαίνει, πως παραγνωρίζομε την πείρα αιώνων και αγνοούμε την δική μας πείρα.».

Οι κακοί ούτε νόμοις, ούτε λόγοις αγαθοίς πείθονται. Ο λύκος την τρίχα, ου την γνώμην αλλάσσει.

Και να θυμόμαστε τον λογιώτατο Αδαμάντιο Κοραή:» Ας συνιστή ως λέξεις συνώνυμος της αδικίας, του αδικού το τουρκίζω, και του αδικού και δεσποτική ψυχήν έχοντος ο Τούρκος».

Ο κορυφαίος ιστορικός του εικοστού αιώνας Άγγλος Arnold Toynbee στο έργο του τιτλοφορούμενο «Η σπουδή της ιστορίας», μας αναφέρει: «Οι Οθωμανοί Τούρκοι, όταν κατεδιώχθησαν από την στέπα και ευρέθησαν στις ανθρώπινες ξένες κοινωνίες, από βοσκοί ζώων μετεμορφώθησαν σε τσοπάνηδες ανθρώπων». Και ο Arnold Toynbee συνεχίζει: «Η στρατολογία γινόταν με την σύλληψη αιχμαλώτων, με την δουλεμπορία και με τις εθελοντικές κατατάξεις τυχοδιωκτικών στοιχείων, **CONQUISTADORES** κατακτητών».

Ο Γλάδστων, τετράκις πρωθυπουργός της Αγγλίας (1886-1893), είπε κάτι σημαντικό : «Θα προσπαθήσω να ιχνηλατήσω σε γενικές γραμμές ό,τι ήταν η τουρκική φυλή από της επελεύσεως της ως τις ημέρες μας. Η τουρκική φυλή υπήρξε στην ολότητα της, από την πρώτη μαύρη μέρα που εισέδυσε, εισήλθε στην Ευρώπη, ένα μοναδικό παράδειγμα της πιο μεγάλης ελλείψεως ανθρώπινης αξιοπρέπειας που η ανθρωπότητα υπέφερε. Όπου και αν πήγαιναν οι Τούρκοι, ένας βαθύς όγκος αίματος επεδείκνυε, φανερά, το απάνθρωπο πέρασμα τους και ο πολιτισμός εξαφανίζετο σε όλη την έκταση του, όπου ήταν κύριος».

Ο γενικός πρόξενος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στην Σμύρνη το 1922-1923 CHORTON στην αείμνηστη ιστορική εργασία του, που επιτιλοφορήθη **“ THE BLIGHT OF ASIA ”** και σε αυτή ιστορεί την σφαγή των Ελλήνων της Σμύρνης και την πυρπόληση της

ξακουστής πόλεως, χαρακτηρίζει την Τουρκία «Κατάρρα της Ασίας». Ο CHORTON φρονεί, ότι οι κηφήνες Τούρκοι εσκότωσαν τις φίλεργες μέλισσες. Η Τουρκία ήτο, είναι και θα είναι διηλεκώς η κατάρρα της Ασίας και του κόσμου προσθέτομε εμείς.

Ο φημισμένος αυτός συγγραφέας στα έργα του για την ανθρωποκτονία και την σφαγή των Ελλήνων της Σμύρνης της Μικράς Ασίας, που έγιναν **BEST SELELRS**, γράφει: «Με την γενοκτονία της Αρμένικης φυλής το 1915-1916 η καταστροφή της Σμύρνης είναι η πλέον ακόλαστη πράξη στην ιστορία της Τουρκίας, κηλιδωμένη από αίμα, είναι το πιο φρικιαστικό μαρτύριο που υπέστησαν αστικοί και άοπλοι πληθυσμοί.

ΤΙΜΩΡΗΤΕΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΕΑ* Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΝΣΑΡΚΩΣΗ ΤΗΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΟΣ

Του Θεοδώρου Παπουλάκου, Ph.D Διδάκτορας του διεθνούς δημοσίου δικαίου,
Δικηγόρου Μέλους του Δικηγορικού Συλλόγου Ρώμης, Δημοσιογράφου.
theodoros.papoulakos2017@gmail.com

Η ιστορία είναι το Δικαστήριο, που κατηγορεί και δικάζει τις πράξεις των προσώπων και των Κρατών, Δ. ΚΑΘΙΖΕΙΝ ΤΙΝΙ.

᾽Ολβιος, ὅστις τῆς Ἱστορίας ἔσχεν μάθησιν (=Ευτυχισμένος ο πολίτης, ο οποίος έχει γνώση και επίγνωση της Ιστορίας)

Η Ιστορία είναι το καλύτερο μάθημα για τον άνθρωπο, διακηρύσσει ο περίφημος Ιστορικός Πολύβιος.

Η Ιστορία είναι η μνήμη του παρελθόντος.

Η αμείλικτη ιστορία διδάσκει, ότι η Ελλάδα ήτο ανέκαθεν ανάδελφη, δεν έχει άλλο αδελφό έθνος. Είναι **άμοιρη, άπορη και ενδεής φίλων INOPS AMICORUM**, την οποία εξ' αρχής φθονούν πεισιθανάτια και θανασίμως οι όμοιοι λαοί IN PRIMO και αρχαιόθεν, τα Ασιατικά βαρβαρικά έθνη και κοντολογίς τα συναφή Ευρωπαϊκά.

Προς επίρρωση και ενίσχυση της βεβαιότητας αυτής αναδεικνύουμε τινά ακαταδάμαστα ιστορικά γεγονότα και σας θυμίζομε στίχους από τον ύμνο στην Ελευθερία, τον Εθνικό μας ύμνο, εγχαραχθέντες από τον φιλόπατρι περιώνυμο ποιητή μας Διονύσιο Σολωμό, στους οποίους **επιγράφει την μοναξιά της Ελλάδος κατά τον γιγάντιο απελευθερωτικό εθνικό αγώνα του 1821 κατά των Τούρκων, την αναληγσία και απανθρωπιά των Ευρωπαϊκών κρατών.**

Ο Διονύσιος Σολωμός στιχουργεί:

Μοναχή τον δρόμο επήρες

εξανάλθρες μοναχή·
Δεν είναι εύκολαις οι θύραις,
Εάν η χρειά ταις κουρταλή.

Άλλος σου έκλαψε εις τα στήθια,
Αλλ' ανάσαση καμμιά·
Άλλος σου έταξε βοήθεια,
Και σε γέλασε φρικτά!

Και ο εξακουστός Άγγλος ποιητής Λόρδος Βύρων εσυμβούλευε τους Έλληνες: **οι δυτικοί αγοράζουν και πουλάνε, με δικό σας σπαθί να πολεμάτε και σε αυτό να ελπίζετε.**

Αβδηριτίζουν, ανοηταίνουν, ηλιθιάζουν, μωραίνουν και οφλισκάνουν μωρίας οι Έλληνες, αν αισιοδοξούν και πιστεύουν, πως τα Ευρωπαϊκά κράτη, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το NATO θα τους βοηθήσουν σε επιγιγνώμενη και επικείμενη πολεμική σύγκρουση τους με την Τουρκία.

Ιδού, η άτεγκτη Ιστορική αφήγηση ως εξής:

Αφαιρούμε την μάσκα, την προσωπίδα και το προσωπίο των Ευρωπαϊκών κρατών ανθολογώντας και επιγραμματίζοντας κάποια παναληθή ιστορικά συμβάντα, **εκφαίνοντα την βαρβαρότητα και τον αιώνιο φθόνο τους προς το Ελληνικό Έθνος.**

AB INITIO, απ' αρχής η γηραιά Ευρωπαϊκή ήπειρος, εξόν της κοιτίδος του πολιτισμού Ελλάδος, χαρακτηρίζεται, αφ' ενός από την νεοφανή βαρβαρότητα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, την οποίαν δικαίως και δριμέως εστηλίτευσε και ο ομοεθνής της Λατίνος και Ρωμαίος βαθύδοξος ποιητής Οράτιος, ο οποίος ανέκραξε:

«οποία εγκλήματα δεν έπραξε η φυλή μας!!!»

Ο πασίγνωστος και πρώτιστος νομομαθής Ιταλός CESARE BECCARIA, 1738-1794, στο μνημειώδες έργο του «περί των εγκλημάτων και των ποινών» **κρίνει τους Ρωμαίους βαρβάρους περισσότερο και από ένα τίτλο.**

Αφ' ετέρου από την Γοτθική, Βησιγοθική, οστρογοθική και βανδαλική Γερμανική θηριωδία.

Οι Γερμανοί, που εκυριαρχούντο και οιστρηλατούντο από την μόνιμη και έντονη επιθυμία της βίας, τον 5^ο αιώνα μ.Χ., κατέλαβον και ελήστευσαν την πρώην κραταιά πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας Ρώμη, **URBI ET ORBI TERRARUM, την πόλη κράτος και αυτοκρατορία της γης**, την οποία δεν ηδυνήθησαν να προασπίσουν οι

Ρωμαίοι Αυτοκράτορες από την μακρινή νέα έδρα – πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, την Νέα Ρώμη (Κωνσταντινούπολη), και κατέστρεψαν τα έργα τέχνης και αφάνισαν ολοσχερώς τον πολιτισμό της. **Οι Γότθοι (Γερμανοί) έμαθαν να πλένονται** από την χαρίεσσα και πεπαιδευμένη πορφυρογέννητη Ελληνίδα βασιλοπούλα Θεοφανώ, αδελφή του Αυτοκράτορος Βασιλέως της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας Βασιλείου του Βουλγαροκτόνου, μετέπειτα Αυτοκράτειρα των Γερμανών, **η οποία εισήγαγε το 972 – 983 μ. Χ. στην Γερμανία τον Ελληνικό Βυζαντινό πολιτισμό.**

Όπως οι Αρχαίοι Έλληνες **εξεπολίτισαν** τους αρχικώς **ημιβάρβαρους Ρωμαίους**, μετά την ήττα τους στα πεδία των μαχών, διότι ήσαν διχασμένοι, διασκορπισμένοι στην Ασία και παρέμειναν ανεξέλιχτοι στην πολεμική τέχνη, ύστερα από τον θάνατο του παμμεγίστου Μεγάλου Αλεξάνδρου, **και εισήγαγαν τα γράμματα, τις τέχνες και τον πολιτισμό στο ακατέργαστο Λάτιο**, ομοίως και οι **Βυζαντινοί Έλληνες προήγαγον** τον πολιτισμό στην Γερμανία.

Κυριολεκτεί, βεβαιώνει και ομολογεί ο έξοχος Ρωμαίος ποιητής Οράτιος: **«Η Ελλάδα ηττηθείσα από τους Ρωμαίους τους ενίκησε με τον πολιτισμό της και έφερε την παιδεία στο άγριο και απολίτιστο Λάτιο, LATIO».**

Από τα αείποτε αποικιοκρατία Ευρωπαϊκά Κράτη, τα οποία **εδούλωσαν** την νότια Αμερική, την καλούμενη Λατινική Αμερική, **υφάρπαξαν** τον πλούτο της, **εξανδραπόδιζαν** τους γηγενείς λαούς της, **ίδρυσαν** άμετρες αποικίες απανταχού και στην Αφρική, **εθεσμοθέτησαν** την δουλεία και **ήσκησαν την δουλωσύνη, το δουλεμπόριο** Αφρικανών πολιτών, που τους μετέφεραν στην Αμερική. Επιπλέον **επέφεραν την γενοκτονία και εξόντωση** των γνησίων και αυτοχθόνων Ινδιάνων της Αμερικής και τους **διήρπαξαν την γη τους.**

SCELERO DEXTRAM SANGUINE, τα Ευρωπαϊκά κράτη έχουν μολύνει τα χέρια τους με αίμα. Έχουν ενεργήσει το προστρόπαιο, ενέχονται επί τω φόνω λαών, για το προστρόπαιο αίμα.

Από τους τυχοδιώκτες, Ιησουΐτες, υποκριτές και δολίους Σταυροφόρους, οι οποίοι ποδηγετούμενοι από απαιδευτούς Ευρωπαίους βασιλείς και Άρχοντες **εξεπόρθησαν την πρωτεύουσα της Ελληνικής μεσαιωνικής Αυτοκρατορίας Κωνσταντινούπολη το 1204 μ.Χ.**, την εκούρσευσαν, την εξασθένησαν και την εγκατέλειψαν στις κυματώδεις ορδές των Οθωμανών Τούρκων, καίτι ο Ρωμαίος Αυτοκράτωρ Κωνσταντίνος είχε μεταφέρει το 330 μ.Χ. την έδρα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας από την πανίσχυρη Ρώμη στο γεωγραφικό χώρο του Ελληνικού Βυζαντίου, πόλη αποικισθείσα το 658 π.Χ. από τον Μεγαρέα Βύζαντα, ονομάσας την νεοιδρυθείσα πρωτεύουσα Νέα Ρώμη, κυριαρχήσαν εφ' εξής το όνομα Κωνσταντινούπολη, έτσι ώστε η αγγαίζουσα και κόσμημα των Ελλήνων πόλη της Κωνσταντινουπόλεως να κατακτηθή από τα στίφη των βαρβάρων, των αλλόθρησκων, των Μουσουλμάνων και Ισλαμιστών Τούρκων.

Οι πρόγονοι των αποικιοκρατικών Ευρωπαϊκών Κρατών Τυχοδιώκτες και Σταυροφόροι, ανακεφαλαιώνουμε, εγερθέντες από τον ανομολόγητο ποντίφικα πάπα της καθολικής εκκλησίας της Ρώμης και από αδαείς και τραχείς Ευρωπαίους Βασιλείς με το πρόσχημα της απελευθέρωσης των αγίων τόπων από τους βέβηλους Μουσουλμάνους, **αλλά τω όντι λαγγευόμενοι από φθόνο προς την Ελληνική Αυτοκρατορία και την αγλαή Κωνσταντινούπολη, εκυρίευσαν** την βασιλίδα των πόλεων **το 1204 μ.Χ.**, κατά την τετάρτη σταυροφορία, την **εδήωσαν, εσύλησαν** και **διήρπαξαν** τον αμύθητο αρχαιολογικό, καλλιτεχνικό και πολιτιστικό θησαυρό της, τον **εκόμισαν ως λεία και λάφυρα και εκόσμησαν** με τον χρυσό αυτό τις μεσαιωνικές και σκυθρωπές πρωτεύουσες τους και **κατακερμάτισαν** την αυτοκρατορία ιδρύοντας αμέτρητα φραγκικά κρατίδια στην Κυρίως Ελλάδα.

Από την κτηνώδη Ιερά εξέταση της δογματικής Καθολικής Εκκλησίας και του κλήρου, που **εφήρμοζε ανηλεή και ανελέητα βασανιστήρια** και διακεκριμένες περιπτώσεις βασανιστηρίων, που προκαλούσαν άφατο ψυχικό και σωματικό πόνο, και **ενεργούσε** θανατικές εκτελέσεις κατά πολιτών, οι οποίοι απέκλιναν από το άκαμπτο, ανήλατο και απάνθρωπο δόγμα και τις αποφάσεις της.

Λεκτέο, ότι, κατά την εισβολή και επέλαση του Μωάμεθ Β' κατά της Κωνσταντινουπόλεως το 1453, **στις τάξεις του στρατού του είχαν ταχθή Ευρωπαίοι.** Άξιο σημειώσεως τυχαίνει το γεγονός, ότι ο **Ούγγρος Ουρβανός εφοδίασε** το πελώριο κανόνι στους πολιορκούντας την Κωνσταντινούπολη Τούρκους του Μωάμεθ Β', τα βλήματα του οποίου διέτρησαν το τείχος της Κωνσταντινουπόλεως, παρά το σχηματισθέν ρήγμα του οποίου **προσέτρεξε, προμάχησε και έπεσε ηρωικώς** ώσει νέος Λεωνίδας Βασιλεύς της Σπάρτης ομού με τους τριακοσίους Σπαρτιάτες και τους επτακοσίους Θεσπιείς στις Θερμοπύλες, ο **Κωνσταντίνος Παλαιολόγος ο τελευταίος Αυτοκράτωρ-βασιλεύς της Ελληνικής Αυτοκρατορίας, ο οποίος με την θυσία του διέβη την λεωφόρο της αθανασίας, της Εύκλειας και της παντοτεινής μνημοσύνης των Ελλήνων ως μαρμαρωμένος βασιλιάς, και θα αναγερθή εν τον οικείω χρόνω για να ηγηθή πάλιν των Ελλήνων....**

Η δύση συνετέλεσε στην κατάλυση της μεσαιωνικής Ελληνικής αυτοκρατορίας και υποδουλώσεως της στους αλλόθρησκους Τούρκους και υπέστη και αυτή (η δύση) την θηριωδία και βαρβαρότητα της Τουρκίας. **Η Ελληνική αρχαία ανδρεία** δεν εχάθη κατά την Τουρκοκρατία, δηλονότι **οι Γενίτσαροι, Ελληνικής καταγωγής, συνέτριψαν** επανειλημμένως τους στρατούς της Ευρώπης απήντησε Έλληνα καλόγερος των Αθηνών, όταν Ευρωπαίοι επισκέπτες εχλεύαζον την τύχη των υποδούλων στους Τούρκους

Ελλήνων, γράφει ο μεγαλύτερος ιστορικός της νεωτέρας ελληνικής Ιστορίας Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος.

Οι ένοπλες διαμαρτυρίες των Ελλήνων από της αλώσεως της Κωνσταντινουπόλεως, την αποφράδα ημέρα της 29^{ης} Μαΐου 1453, μέχρι της επανάστασεως του 1821.

Οι αγώνες των Φράγκων (προγόνων των Ευρωπαίων) κατά των Τούρκων συνετέλεσαν στην ανάπτυξη και άσκηση του πολεμικού πνεύματος των Ελλήνων. Κατά τον 15^ο, 16^ο και 17^ο αιώνα, η Ενετία, η Νεάπολη της Ιταλίας, η Ισπανία, η Γαλλία πολλάκις επολέμησαν κατά των οθωμανών, οι Έλληνες πρόθυμοι άδραξαν τα όπλα, αλλά οι Δυτικοί **τους εγκατέλειπαν** στην διάκριση των Τούρκων και πάντοτε εύρισκον τους Έλληνες έτοιμους να λησμονήσουν τα παθήματα και να ξεσηκωθούν, ιστορεί ο Κ. Παπαρρηγόπουλος.

Οι Ενετοί και ο πάπας ΣΤ' Αλέξανδρος **προδίδει** τα σχέδια του Καρόλου Η' Βασιλέως της Γαλλίας για την εκστρατεία και την επικείμενη συμμετοχή των Ελλήνων, Μακεδόνων, και Ηπειρωτών, τους οποίους εξήγειρε, **στον Σουλτάνο Βογιατζήτ**, ο οποίος **τιμωρεί ασπλάχνως τους Έλληνες και τους αποδεκάτισε το 1496 μ.Χ.**

Στην ιστορική ναυμαχία της Ναυπάκτου, το 1571 μ.Χ., η συγκροτηθείσα συμμαχία Βασιλέως της Ισπανίας, της Ενετικής Δημοκρατίας και του πάπα κατεναυμάχησε και συνέτριψε τον Τουρκικό στόλο, στον οποίο **υπηρετούσαν περίπου 25.000 Έλληνες** ναύτες, ενώ **5.000 άλλοι υπηρετούσαν τον Ενετικό στόλο.**

Οι Έλληνες εγκατελείφθησαν εν συνεχεία από τους Φράγκους και **τους εξηπάτησε** ο Αυστριακός Ναύαρχος περί αποστολής βοήθειας με αποτέλεσμα να **φονευθούν οι γέροντες, οι νέοι και νέες να εισαχθούν στα βασιλικά ανάκτορα και οι ρωμαλεώτεροι να υπηρετούν στα κάτεργα, εξιστορεί ο Κ. Παπαρρηγόπουλος.**

Κατά την άλωση της Κρήτης από τους Τούρκους **το 1669**, οι Κρήτες συνεπολέμησαν με τους Φράγκους κατά των Τούρκων, παρότι την βαναυσότητα τους προς τους Κρήτες.

Οι Έλληνες υπό την Ενετική κυριαρχία εύρισκον κάποια ασφάλεια ζωής, τιμής, ιδιοκτησίας και συνειδήσεως, της οποίας εστερούντο εντελώς υπό των Οθωμανών, γράφει ο Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος.

Οι Ενετοί, αφού το 1687 μ.Χ. υπό τον Μουροζίνη **κατέστρεψαν** με βόμβα, που έρριψαν στην πυριτιδαποθήκη στα προπύλαια της Ακροπόλεως, **το περίτεχνο αυτό οικοδόμημα**, και με άλλη βόμβα σε πυριτιδαποθήκη στον Παρθενώνα **κατεκόπη το αριστούργημα των καλλιτεχνημάτων**, και κατέκτησαν την Αθήνα, η οποία αριθμούσε κατά το μάλλον ή ήττον **16.000**, από τους οποίους 1.500 μωαμεθανούς, και διετήρησαν την κατοχή 6 μήνες, **έφυγαν και εγκατέλειψαν τους Έλληνες, οι οποίοι τους είχαν βοηθήσει, στο έλεος της βαρβάρου φυλής των Τούρκων, στην τύχη τους, εκθέτει ο Κ. Παπαρρηγόπουλος.**

Οι Έλληνες Κλέφτες εν γένει εβοήθησαν τους Ενετούς στους αγώνες τους κατά των Τούρκων, **αλλά εγκατελείποντο** εν συνεχεία **στον Τούρκο Τύραννο**. Η πολεμική αρετή των Ελλήνων ανεδύθη από τους Κλέφτες και τους Αρματωλούς και ετράφη από τους αγώνες τους προς τον Τούρκο κατακτητή και την υπηρεσία τους στον κατακτητή, διηγείται ο Κωνσταντίνος Παπαρρηγόπουλος.

Η ιερά συμμαχία, που συνεκροτήθη από τα Ευρωπαϊκά Κράτη, νικητές του Ναπολέοντος Μποναπάρτου (Καλομοίρη **επονομαζομένου και** ανάγοντος την Ελληνική καταγωγή, όπως διΰσχυρίζοντο Ελληνίδες Μανιάτισσες της Κορσικής), στην μάχη του Βατερλώ το 1815 μ.Χ., δεν εστερνήθη την Ελληνική εθνεγερσία, την εξέγερση του υποδούλου Ελληνικού Έθνους από τον τουρκικό ζυγό, την αναγέννηση της Ελλάδος και το μέγαλωμα της.

Η πτώση του Ναπολέοντος στο Βατερλώ το 1815 έπλασε την ιερά συμμαχία, η οποία εκπολεμούσε και καταπολεμούσε τα απελευθερωτικά κινήματα, που θα έσειαν, θα εκλόνιζαν και θα ανέτρεπαν τα απολυταρχικά καθεστώτα των δεσποτικών και αποικιοκρατικών Ευρωπαϊκών Κρατών. Η Βρετανία και Γαλλία ετάχθησαν υπέρ του Σουλτάνου, διότι ήθελαν μία ισχυρή Τουρκία για να αναχαιτίσουν την Ρωσία να προσπελάσει στην Μεσόγειο Θάλασσα. Η Ρωσία επεδίωκε μία Τουρκία ελεγχόμενη.

Οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις εντόνως απεθάρρυναν την Ελληνική εξέγερση του 1821 κατά των Τούρκων Τυράννων τους και δεν επιθυμούσαν να εμπλακούν στον Ελληνικό

αγώνα. Επιζητούσαν σταθερά να διατηρήσουν τους Τούρκους στα κατεκτημένα εδάφη, όπου ζούσαν. Ο Ελληνικός λαός **εμπνεόμενος από την Ελληνική αρχαιότητα, από τις ανέσπερες ιδέες της ελευθερίας**, της δημοκρατίας, της ισότητας, και τις ιδέες της **Γαλλικής επανάστασης το 1789**, εμπνευσμένης από τις προορηθείσες ελληνικές αρχές, τα αρχαϊκάνάματα, και από τον κλασσικό ρωμαντισμό εξηγέρθη εναντίον των Τούρκων για να δρέψη την ελευθερία του.

Ο εκπρεπής ποιητής μας Διονύσιος Σολωμός, συνθέτης του ύμνου στην Ελευθερία, ανήκει στην Χορεία των μεγάλων παγκοσμίως λυρικών ποιητών.

Το 1821 δεν υπήρχε ούτε μία Ευρωπαϊκή Κυβέρνηση, η οποία επεθυμούσε την ευτυχή έκβαση της Εθνικής απελευθερωτικής επανάστασης των Ελλήνων κατά των Τούρκων για την αποβολή και αποτίναξη του ζυγού της δουλείας.

Η Ρωσία συνήψε την Ρωσσοτουρκική συμμαχία, όταν ο Ναπολέων εισέδυσε στην Αίγυπτο στο **πάλαι ποτέ Ελληνικό βασίλειο των Πτολεμαίων και της ηλιογέννητης βασίλισσας Κλεοπάτρας** επιγόνους του Μεγάλου Αλεξάνδρου, που είχε καταστή και μετατραπή σε επαρχία της Τουρκικής Αυτοκρατορίας. Η Αγγλία συνύφαινε και έπλεκε τα δίκτυα των μυστικών της υπηρεσιών στα Ελληνικά Επτάνησα του Ιονίου πελάγους και κατεσκόπευε τους εμπολέμους, η Γαλλία επόριζε τους Τούρκους με πολεμικά πλοία, ενώ εκ παραλλήλου επέτρεπε από την Γαλλική πόλη της Μασσαλίας (την οποία ίδρυσαν το 600 π.Χ. οι Έλληνες άποικοι Φωκαείς), να αποπλέουν αθρόες αποστολές ξένων εθελοντών Φιλελλήνων για να συμπολεμήσουν με τον μαχόμενο Ελληνικό λαό και πολεμικό ναυτικό στην Ελλάδα.

Εν θώματι είμι και εν θώματι εσμέν. Είμαι και είμαστε κατάπληκτοι για την αλωπεκίζουσα Ευρώπη. **«Ουδέ αμφοτέροισιν γίνεσθαι φίλους»**, λέγει ο Αριστοφάνης στους «Σφήκες». **Ουκ έστιν αλωπεκίζειν. Η Αγγλία συμπεριφερόταν πανούργα σαν Αλεπού και έκανε τον φίλο εκατέρωθεν, στους Έλληνες και Τούρκους!**

Ο Μαχμούτ Σουλτάνος, αφού συνέτριψε την Ελληνική Επανάσταση στην Βόρειο Ελλάδα το 1821-1822, εστράφη κατά των Ελλήνων της Νοτίου Ελλάδος. Ο περιβόητος Αυστριακός Μέττερνιχ, άσπονδος εχθρός της Ελλάδος και επίβουλος του **διαπρεπεστάτου Διπλωμάτου μας Ιωάννου Καποδίστρια, μετ' ολίγον** πρώτου κυβερνήτου της απελευθερωθείσης Ελλάδος, έγραψε στον Σουλτάνο Μαχμούτ: **«Η χρονίζουσα Ελληνική επανάσταση με ανησυχεί. Αν δεν αντιμετωπίσετε εγκαίρως και αποτελεσματικά την κατάσταση, φοβάμαι ότι η Ελληνική επανάσταση θα εξελιχθή σε σημαντικό γεγονός, με αποτέλεσμα την μετατροπή της πολιτικής βουλήσεως των Ευρωπαϊκών πόλεων υπέρ του Ελληνικού Ζητήματος.**

Ο διαβόητος Μέττερνιχ σφόδρα ανησυχούσε και εταράσσετο από την Ελληνική εξέγερση του 1821, αντί, **αν είχε θηλάξη** από τον Ελληνικό πολιτισμό, να την ενθαρρύνη, συνδράμη και **στηρίξη** γενναιόδωρα, δαψιλώς και αμφιθαλώς.

Στην **Στρατιά** του Τούρκου Μαχμούντ **πασσά**, καταγομένου από την Δράμα και ως εκ τούτου καλουμένου Δράμαλη, συναριθμούμενη από 30.000 ή 70.000 χιλιάδες, από τους

οποίους 16.000 πεζοί, **την οποία αφάνισε** ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στα Δερβενάκια, **συμμετείχαν απειράριθμοι Αλβανοί.**

Αδιαλείπτως σε όλες τις πολεμικές αναμετρήσεις των αγωνιζομένων κατά των Τούρκων Ελλήνων, διαρκούσης της Ελληνικής επανάστασης του 1821, **οι πάντοτε ανθέλληνες Αλβανοί** προθύμως εστρατολογούνται από τους Τούρκους και πολεμούσαν ομού ενάντια των Ελλήνων. Επί παραδείγματι κατά την άλωση της Τριπόλεως από τον Θεόδωρο Κολοκοτρώνη ανάμεσα της τουρκικής φρουράς της πολιορκηθείσης πόλεως ευρίσκοντο 3.000 Αλβανοί, τους οποίους ο μεγάλθυμος και μεγαλόφρων Θεόδωρος Κολοκοτρώνης άφησε να επιστρέψουν στην Αλβανία.

Το 1940 οι Αλβανοί συμπολέμησαν με τους εισβολείς φασίστες του Μουσσολίνι εναντίον της Ελλάδος.

Δυστυχώς εμείς οι νεώτεροι Έλληνες **αμνήμονες και επιλήσμονες** της ιστορίας μας **και βέβηλοι** των ποταμών Ελληνικού αίματος ρεύσαντος στα δυσπρόσιτα Αλβανικά βουνά το 1940, **επιτρέπομε αλόγως** να κατοικούν την ιερά γη των Ελλήνων οι Αλβανοί, οι οποίοι **καταδιώκουν** τους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου, την χώρα του Ελληνικού Βασιλείου των Μολοσσών και της μητρός του Μεγάλου Αλεξάνδρου Ολυμπιάδος, **να διεκδικούν** αναίσχυντα Ελληνικά εδάφη και να **τους επιγεραίρομε** χορηγώντας τους την Ελληνική Ιθαγένεια!!!

Δεν έχει δικαίωμα ο προδότης να παραδίδη την Ελλάδα στα στίφη των λαθρομεταναστών και Αλβανών και να καταλαμβάνεται η Ελλάς εκ των έσω, ως έχιδνα. Οι Αλβανοί άγονται και φέρονται από τους Τούρκους, στους οποίους έχουν παραχωρήσει πολεμικές βάσεις, κυκλώνοντας την Ελλάδα.

Ω Αισχύνη! Ω Καταισχύνη!

Επίσης στην στρατιά του ΤουρκοΑλβανού Μεχμέτ Ιμπραήμ, στον οποίο κατέφυγε ο Σουλτάνος για να καταβάλη και καταπνίξη στο αίμα την Ελληνική επανάσταση το 1825-1826, ο οποίος **ύφαινε** την γενοκτονία του Ελληνικού πληθυσμού της Πελοποννήσου, τον **εποικισμό** της με μαύρους και φελλάχους και του ολίγιστου εναπομείναντος αρμαθού των Ελλήνων Πελοποννησίων στην Αίγυπτο και Αφρική μεταφορά τους ως δούλων, **υπηρετούσαν Γάλλοι Ναπολεόντειοι Αξιωματικοί!**

Παραπλησίως **στον ΤουρκοΑιγυπτιακό στόλο** υπό την ηγεσία του Μεχμέτ Ιμπραήμ, που **κατεστράφη** ολοσχερώς στην Ιστορική - και σωτήρια για την Ελλάδα - ναυμαχία του Ναυαρίνου, **την 20 Οκτωβρίου 1827**, από τον ηνωμένο στόλο της Αγγλίας, Γαλλίας και Ρωσίας, **εκτελούσαν** στρατιωτική υπηρεσία Γάλλοι Ναπολεόντειοι Αξιωματικοί.

Οι Άγγλοι ήσαν Τουρκόφιλοι ανέκαθεν. Κατ' αυτόν τον τρόπον επετρέπετο στα Τουρκικά πλοία να εισέρχονται και να καταπλέουν στα λιμάνια της επτανήσου και οι Τούρκοι Αξιωματικοί να τυχαίνουν ιδίας μεταχειρίσεως και να απολαύουν τιμών, ενώ απεναντίας στις μοίρες του Ναυάρχου Μιαούλη και Τομπάζη **απηγορεύετο** ρητώς η είσοδος τους, αν και οι Τούρκοι της Κωνσταντινουπόλεως ύβριζαν, λοιδορούσαν και εχλεύαζαν την Αγγλική σημαία και κατακρατούσαν τα εμπορικά Αγγλικά πλοία, επειδή η

ναυπήγηση τους είχε εκτελεσθή στην Ελλάδα. Επροσβάλλετο η θαλασσοκράτειρα Αγγλία κατά θάλασσα από τους Τούρκους, οι οποίοι αμοιρούσαν ναυτικού και δεν διέθεταν συνολικώς 100 ναύτες!

Αποτελεί **ήκιστα εξιλέωση** τινά τρόπον της Αγγλίας στο πλαίσιο του γενναίου Ελληνικού απελευθερωτικού αγώνος του 1821 το γεγονός, ότι αντιπροσωπεύθη από τον ποιητή της Λόρδο Βύρωνα, Μπάϋρον, ο οποίος εθυσίασε την Ζωή του για την ελευθερία της Ελλάδος και τον Ναύαρχο Κορδιγκτώνα, του οποίου η νίκη στο Ναυαρίνο, την 20 Οκτωβρίου 1826, όπου με τον Γαλλικό και Ρωσικό στόλο συνέτριψε τον Τούρκο Αιγυπτιακό στόλο του Μεχμέτ Ιμπραήμ, **δεν επινεύθη, δεν επιδοκιμάσθη** από το βρετανικό Κοινοβούλιο!

«Όταν οι Χριστιανοί αγωνίζονται εναντίον των απίστων, δεν μπορούν παρά να προσεύχονται υπέρ της νίκης του σταυρού», απήντησε ο πρεσβύτες καθολικός κληρικός Σκάκοτς στον Άγγλο υποστράτηγο Άνταμ στην Ζάκυνθο, **ότε τα επτάνησα ετελούσαν υπό Αγγλική κατοχή.**

Ο Καθολικός πρεσβύτες Σκάκοτς, κατόπιν εντόνων παραστάσεων των Άγγλων στον πάπα μαινομένων για την δικαία δήλωση του κληρικού, απεμακρύνθη από την υλήεσσα νήσο Ζάκυνθο και μετετέθη, προαχθείς σε Αρχιεπίσκοπο, στην νήσο Μάλτα.

Ο συμπολίτης του αίδιμος ποιητής Διονύσιος Σολωμός αποχαιρέτισε τον ενάρετο κληρικό με το υπέροχο σονέττο:

«Εδώ σ' αφήνω στην αγαπημένη σου γη,

γλυκό μου παιδί. Τώρα που για σε ξεχύνεται:

η αγάπη όλων, μία νέα αγάπη σε περιμένει

Μα εσύ στην αρετή έχει πάντα λεβέντικη

την ψυχή. Ξέρεις ότι όσο ο μανδύας είναι μεγαλύτερος

τόσο περισσότερο βαραίνει αυτόν που τον φυλάει από την λάσπη».

Και η βαρβαρότης των Άγγλων στα επτάνησα κατά την Εθνική εξέγερση του 1821, απεικάζεται και αποκαλύπτεται βρομίως και κροτωδώς από την αποτρόπαια και τραγική περίπτωση ενός νέου και ωραίου Ζακυνθινού, ονόματι Ιωάννου Κλαυδιανού, του οποίου **τα οστά εκρέμοντο,** απεσυντίθεντο και εσάπιζαν επί δέκα πέντε έτη **επάνω από την εξώπορτα του σπιτιού,** ενώ η τεθλιμμένη μητέρα του αποβλακωθείσα, ζαβλακωθείσα και εκφρονήσασα από το μακάβριο και φρικώδες θέαμα εκάθετο από κάτω και εφλυαρούσε, μωρολογούσε και έδειχνε τα σαπιζόμενα οστά του μονάκριβου γιου της.

Η ανείπωτη και άρρητη τραγωδία και οδύνη της μάνας αυτής, την οποία πιθανώς εθεάθη ο ποιητής μας Διονύσιος Σολωμός ή η αφήγηση του δράματος της πονεμένης μητέρας από τον Φιολίτι **ενέπνευσε** τον περίφημο Διονύσιο Σολωμό να συνθέσει το συγκλονιστικό του έργο «**Η τρελλομάνα**».

Συγγενώς η θέα των πτωμάτων επαληθιμένων και κεχριμένων **με πίσσα και αναρτημένων σε σιδερένια κλουβιά**, σύμφωνα με την **βάρβαρη συνήθεια της εποχής, την οποία ασφαλώς ενσαρκώνουν οι Άγγλοι ως στυγνοί αποικιοκράτες**.

Ο Λόρδος Βύρων απέθανε **την 21 Απριλίου 1824** και τον επικήδειο εξεφώνησε ο Χαρίλαος Τρικούπης, καταγόμενος από το Μεσολόγγι, πολιτικός, ιστορικός, ρήτωρ:

Εφωνάζατε ως τα αστέρια

Του Ιουνίου και τα νησιά

και εσηκώσανε τα χέρια

Για να δείξουνε χαρά,

Μ' όλον που είναι αλυσσωμένο

το καθένα τεχνικά,

και στο μέτωπο γραμμένο

έχει ψεύτρα ελευθεριά

Εις το κίνημα του δείχνει (το θηρίο της Αγγλίας)

πως τα μέλ' είναι δυνατά·

Και 'ς του Αιγαίου το κύμα ρίχνει

Μία σπιθόβολη ματιά.

Για το σώμα και τον **θάνατο του Λόρδου Βύρωνος**, που εθυσίασε την Ζωή του για την ελευθερία των Ελλήνων και εναρμονίζετο συμμετρικά και τέλεια με το Ελληνικό λαϊκό συναίσθημα, ο **Διονύσιος Σολωμός συνέθεσε επιμνημόσυνη ωδή το 1824-1825:**

Λευτεριά, για λίγο πάψε,

Να κτυπás με το σπαθί·

Τώρα σίμωσε και κλάψε

Εις του Μπαΐρον το κορμί,

Ο Μπαΐρον, Λόρδος Βύρων, διεκρίνετο για την άσβεστη και αστείρευτη αγάπη και πίστη του στην ελευθερία και την συμπόνοια και την αγάπη του για τους Έλληνες, **οι οποίοι ήσαν αλυσσοδεμένοι με τα δεσμά της δουλείας από τους βδελυρούς Τούρκους.**

Συμπονούσε και τους Ιταλούς, που τελούσαν υπό Αυστριακή κατοχή και ενίσχυε οικονομικά τον αγώνα τους κατά της Αυστρίας, Κράτους Μέλους της αδιστάκτου και δεσποτικής ιεράς συμμαχίας, περί ης μνείαν ποιήσαμε.

Απευθύνεται ο Διονύσιος Σολωμός προς τους Μονάρχες της υπερήνορος και αυταρχικής Ευρώπης:

Δεν ακούτε εσείς εικόνες

Του Θεού τέτοια φωνή;

Τώρα επέρασαν αιώνες

Και δεν έπαυσε στιγμή.

Τι κάματε; Θ' αφήσετε

Να αποκτήσωμεν εμείς

Λευτερίαν ή θα την λύστε

εξ' αιτίας πολιτικής;

Τούτο αν ίσως μελετάτε

Ιδού εμπρός σας το Σταυρό,

Βασιλείς! Ελάτε, ελάτε

Και κτυπήσετε κ' εδώ!

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Οι Γάλλοι και Άγγλοι ήσαν ηθικοί αυτουργοί της δολοφονίας του πρώτου αξιώτερου, ικανωτέρου, εργατικωτέρου και πατριωτικωτάτου Κυβερνήτου της Ελλάδος **Ιωάννου Καποδιστρίου**, ο οποίος εξελέγη ως Κυβερνήτης από την εθνοσυνέλευση της Τροιζήνος την 11.1.1827. Ο Καποδίστριας ήτο Κερκυραίος, εσπούδασε Ιατρική στο πατάβιο και διωρίσθη αρχίατρος στην Κέρκυρα. Έπειτα ανεμείχθη στην Ευρωπαϊκή

διπλωματία, εξετιμήθη από τον Αυτοκράτορα της Ρωσίας Αλέξανδρο Α', ο οποίος τον **διώρισε Υπουργό των εξωτερικών** της Ρωσίας. Υπήρξε ένας των διαπρεπεστέρων πολιτικών της Ευρώπης στην αρχή του 19^{ου} αιώνας. **Εργάσθη** αόκνως για την οργάνωση του νεοσύστατου, νεότευκτου και νεοπηγούς Ελληνικού κράτους, **που απήρεσκε στην Ιερά συμμαχία**, στους Γάλλους και Άγγλους, οι οποίοι **διαβάλλοντα** τον έστρεψαν τους Έλληνες εναντίον του και τους Μανιάτες Κωνσταντίνο και Γεώργιο Μαυρομιχάλη και τον **εδολοφόνησαν στο Ναύπλιο την 27 Σεπτεμβρίου 1831**. **Εσκότωσαν τον πίο φιλόπατρι ανώτατο έλληνα άρχοντα, τον σωτήρα της Ελλάδος, τον οποίο η Ελβετία υμνεί. Η Ελλάδα εξώριζε ή αφάνιζε τους εξέχοντες άνδρες της.**

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟ 1821 ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΜΜΙΑΡΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Η Εθνεγερσία του 1821 ήτο μοναδικό στον κόσμο γεγονός, μάχη μεταξύ ευσεβείας και ασεβείας (μεταξύ χριστιανών και αντιχρίστων ενσημαίνομε εμείς), αληθείας και ψεύδους, νόμου και τυραννίας, διήγγειλε ο περίφημος Δικαστής Γεώργιος Τερτσέτης.

Ο Ελληνικός υπέρ της ανεξαρτησίας και ελευθερίας αγών είναι το αξιοσημειώτερο παράδειγμα της επικρατήσεως του Εθνικού λαϊκού αισθήματος και της υγιούς εξουσίας του μαχόμενου λαού, του σεβασμού και της ευγνωμοσύνης του για την καταλιπούσα από τους ανυπέρβητους προγόνους και γενάρχες του πνευματική κληρονομιά απέναντι αμφίδοξων Κυβερνήσεων, διπλωματικών και πολιτικών θεωριών.

Η ατέρμονη αγάπη και η ευγνωμοσύνη κάθε μορφωμένου ανθρώπου προς την αρχαία Ελλάδα, όλος ο θαυμασμός και όλη η εκτίμηση που ένοιωθε για τον Ελληνικό πολιτισμό, την ποίηση, τα Ελληνικά γράμματα, την φιλοσοφία, την τέχνη, την Ρωμαντική περιπέτεια του Άγγλου ποιητού Λόρδου Βύρωνος, **εσκόρπισαν σαν άχυρα και σκύβαλα την αντίσταση των Ευρωπαίων Αυτοκρατόρων, βασιλέων και Ρώσων Τσάρων (Καισάρων), καθ' ολοκληρίαν υλιστών.**

Η Φιλέλλην Ευρώπη επυρπολείτο από ένθεο ενθουσιασμό να προασπίση τους νεώτερους Έλληνες στον άνισο, τιτάνιο και νικηφόρο αγώνα του κατά του απαισίου βαρβάρου κατακτητού Τούρκου από ευγνωμοσύνη προς τους δημιουργούς και πλάστες της τελειώτερης και φιλοσοφικώτερης Ελληνικής γλώσσας και φιλολογίας, από την οποία ο δικός της πολιτισμός

εγαληλουχήθηκε και εθήλασε και ώφειλε τα εξαισιώτερα άνθη και δημιουργήματα του.

Η συμπάθεια και η συμπόνοια εξεδηλούτο σε όλη την Ευρώπη και την Αμερική προς την ατυχή κόρη της Ελλάδος, (την σκλαβωμένη στους Τούρκους), της ευγενούς αρχαίας μητρός της Ελλάδος, και ένας από τους πρώτους που εξεδήλωσε, εξέφρασε και διεμόρφωσε την συμπάθεια του ήτο ο Κλώντ Φωριέλ.

Οι φρικιαστικές και ανατριχιαστικές σφαγές της Χίου, που ενέπνευσε τον διάσημο Γάλλο Ζωγράφο Ντελακρουά να φιλοτεχνήσει σε πίνακα του την παράφρονα και βδελυκτή σφαγή των Ελλήνων της νήσου του Αιγαίου μας, εβδέλυξαν όλη την ανθρωπότητα.

Για την σφαγή των Ελλήνων των Ψαρών, νήσου του Αποστόλη και του Κανάρη, ο Διονύσιος Σολωμός έγραψε:

Στην Ψαρρών την ολόμαυρη ράχη

περπατώντας η δόξα μονάχη

Μελετάει τα λαμπρά παληκάρια

Και στην κόμη στεφάνι φορεί.

γενωμένω από λίγα χορτάρια

που είχαν μείνει στην έρημο γη

Η πτώση του Μεσολογγίου την 12 Απριλίου 1826. Η πρώτη πολιορκία της πόλεως απεκρούσθη το 1822, αλλ' όμως την 15 Δεκεμβρίου 1825 με 30.000 χιλιάδες ο Τούρκος Στρατηγός Κουταχής ήρχισε την πολιορκία της πόλεως συνεπικουρούμενος από δύναμη 10000 χιλιάδων επίλεκτων Αιγυπτίων και Αράβων του Ιμπραήμ εκυρίευσε την προλεχθείσα ημερομηνία την ηρωική πόλη των «ελεύθερων πολιορκημένων», που ύμνησε ο Διονύσιος Σολωμός στο ομώνυμο ποιητικό του αριστούργημα.

«Βάστα, καϋμένο Μεσολόγγι, Βάστα!», εφώναζε δυνατά και εθρηνούσε ο Σολωμός βλέποντας προς το πολιορκούμενο Μεσολόγγι από την γενέτειρα του Ζάκυνθο και ακούοντας το ακατάπαυστο κανονίδι.

Η απήχηση του ύμνου στην Ελευθερία του Διονύσιου Σολωμού ήτο συγκλονιστική. Περικλεείς Γάλλοι, Λόγιοι, συγγραφείς, ποιητές και φιλόσοφοι,

οίον ο Βίκτωρ Ουγκώ, Λαμαρτίνος, Μοντεσκιέ και Σατωβριάνδος εχαιρέτισαν θερμά τον ύμνο στην ελευθερία. Ο Ιταλός Μαντσόνι επευφήμησε και εγκωμίασε τον μαθητή του Σολωμό. Ο μεγάλος Γερμανός ποιητής ο Γκαίτε έχρισε τον Σολωμό Βύρωνα της Ανατολής. Ο Άγγλος Κάνιγκ, πριν υπογράψει το πρωτόκολλο του Λονδίνου, ανέγνωσε τις τελευταίες στροφές του ύμνου στην ελευθερία του Διονυσίου Σολωμού.

Τι θα κάμετε; Θ' αφήσετε

Να αποκτήσωμεν εμείς

Λευτερίαν ή θα την λύστε

εξ' αιτίας πολιτικής;

Εν τούτοις οι ξένοι, ηγούμενοι και κρατούντες των αυταρχικών Ευρωπαϊκών κρατών και εκμεταλλευτών των ανθρώπων, εδίχασαν και διήρυσαν τους Έλληνες κατά την επανάσταση του 1821.

«Ένα μόνο φοβούμαι την απειρία σας. Ετινάξατε το καβούκι των αλλοθρήσκων (Τούρκων), αλλά οι πλεκτάνες της διπλωματίας έχουν κλωστές πλανήτριες, φαρμακερές, κλωστές θανάτου, άφαντες και σεις δεν τις εννοείτε. Η νίκη είναι δική μας, αν βασιλεύση στην καρδιά σας το Ελληνικό αίσθημα. Ο φιλήκονος ξένων (Ευρωπαίων) είναι προδότης», είπε ο Ιωάννης Καποδίστριας ο πρώτος – και αξιώτερος – Κυβερνήτης της Ελλάδος και αληθινά φλογερός πατριώτης στον Γεώργιο Μαυρομιχάλη, ο οποίος λαμπροφορεμένος τον επεσκέφθη και έμελλε να είναι μετ' ου πολύ ένας των δολοφόνων του.

Ο Νικόλαος Δραγούμης σφυροκοπεί τους Ευρωπαίους όλως δικαίως: «Εδίδαξαν το μάθημα, μάλλον το ύφασμα της ραδιουργίας, του ψεύδους και της επιβουλής, κατά το 1821.

Ο Αρχιστράτηγος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης δεν έτρεφε καμμία υπόληψη στους Γάλλους. Εκτιμούσε δεόντως τους φιλέλληνες και πεπαιδευμένους Γάλλους, αλλά όχι την Γαλλική Κυβέρνηση.

Ο θεήλατος, ασυνήθης και σπάνιος ηρωϊσμός και ένδοξος θάνατος των «Ελεύθερων Πολιορκουμένων» της ανδρειοτάτης πόλεως του Μεσολογγίου και των 300 Σπαρτιατών υπό τον βασιλέα τους Λεωνίδα και των 700 Θεσπιέων του Στρατηγού Δημοφίλου στρατηγούντος αυτών στις Θερμοπύλες το 480π.Χ. εγείρει μία εσώτατη και μύχια νίκη και πρό πάσι άλλοις ένα ανεπανάληπτο

θρίαμβο CURRULIS TRIUMPHUS, που επετεύχθη με την **θυσία παντός αγαθού** και έτι μάλλον **της Ζωής**, του υπερτάτου του ανθρώπου αγαθού, των ασυγκρίτων πεσόντων.

Ήσαν ως **έπος ειπείν** σαν το αηδόνι, το οποίο γλυκύτερα και ηδύτερα κελαηδεί, όταν τα νύχια του Γερακιού το καταξοσχίζουν και κατασπαράσσουν.

Η υλική επιβολή και αριθμητική υπεροχή των Τούρκων στο Μεσολόγγι και των εισβαλλόντων στην Ελλάδα Μήδων, Περσών και των Ασιατών βαρβάρων αντιστοίχως **προσωποποιεί την κτηνώδη βία** του Γερακιού και του Καρχαρία, κοντολογής της ύαινας και του Λύκου έναντι των ολιγοαριθμοτέρων Ελλήνων, οι οποίοι **εξιδανίκευαν την ελευθερία στον καθόλου βίο τους και στα πεδία των μαχών, προμαχόμενοι της πατρίδος και της θρησκείας τους.**

Οι ήττες είναι νίκες.

Οι μεγάλες δυνάμεις, το 1915, προκειμένου να προωθήσουν τα άνομα συμφέροντα τους στην εγγύς ανατολή, **υπέθαλψαν** είτε εσιώπησαν στις **ωμότητες των Τούρκων στην γενοκτονία των Ποντίων** από τους Νεότουρκους. Από το 1915 έως το 1924 οι Τούρκοι **εδολοφόνησαν 353000** χιλιάδες Έλληνες του Πόντου. Το 1908 οι Νεότουρκοι **με συμβούλους Γερμανούς ανέλαβον την εξόντωση των Αρμενίων. 700.000** χιλιάδες Έλληνες της Ιωνίας **εδολοφονήθησαν** από τον τουρκικό στρατό.

Οι Τούρκοι **εξόντωσαν** ολοκληρωτικώς τους Χριστιανικούς πληθυσμούς της ανατολής, 1.500.000 ένα εκατομμύριο και 500.000 χιλιάδες Αρμενίους και τους **Έλληνες της Θράκης, του Πόντου, της Μικράς Ασίας, της Καππαδοκίας, της Ιωνίας, της Κωνσταντινουπόλεως με συνεργούς την Γερμανία, Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία.**

Ανέκαθεν οι φιλότουρκοι και εχθροί των Ελλήνων **Γερμανοί Γότθοι** **συνεβούλευσαν** και παρώθησαν, το 1915 και έκτοτε, τους Τούρκους εξασκώντας τους στρατιωτικώς **να εξοντώσουν τους Έλληνες** της Θράκης, Ιωνίας, Καππαδοκίας, Κωνσταντινουπόλεως και Μικράς Ασίας, **IN GENERE**, **επειδή ήσαν εφύεστεροι των κατακτητών** και ήγαγον την διοικητική, οικονομική και πνευματική ζωή της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, την οποία εζήτουν να διευθύνουν οι Γερμανοί, όπερ το έργο της εξολοθρέσεως εξετελέσθη.

Οι μεγάλες δυνάμεις, η Ναζιστική Γερμανία, πρόξενος δύο παγκοσμίων πολέμων, του Α' και του φονικωτάτου Β', **μαίνεται**, τώρα, απaráλλακτα από την ίδια νοσηρά ιδεολογία και ηγεμονοκρατία να επιβάλει μία νεοφανή αιμοσταγή οικονομική **δικτατορεία και κατοχή** στην Ευρώπη, να την **αλώση** και να την **κατακτήσει**, αφού απέτυχε οικτρώς να την σκλαβώσει **με την ένοπλη βία, ωμότητα και βαρβαρότητα**, που εκπόρισε και επενόησε

κατά των Ευρωπαϊκών λαών, Ελλήνων και Εβραίων κατά την διάρκεια του Β΄ Παγκοσμίου πολέμου.

Η Γερμανία **ήμαξε και αιματοκύλισε τον Ελληνικό λαό και επέφερε την γενοκτονία του**, από το 1941 μέχρι το 1944, και επεχείρισε να παραχωρήσει την Μακεδονία στους Βουλγάρους. Το εγχείρημα αυτό των Γερμανών επροκάλεσε παλλαϊκή ηρωϊκή εξέγερση του αθηναϊκού λαού, που εματαιώσε το δόλιο σχέδιο τους.

Ό,τι δεν επέτυχαν οι Γότθοι, το επέτυχαν οι Γραικύλοι σημερινοί πολιτικοί, οι οποίοι οδεύουν σε εκχώρηση του ονόματος, της ιστορίας, του πολιτισμού, της γλώσσας, της εθνότητας και της ψυχής της Μακεδονίας μας και της Ελλάδος, στο φυλετικό **συρφετό και συνονθύλευμα** φυλών των Σκοπίων, το οποίο **δεν έχει καμμία ιστορική, εθνική, γλωσσική, πολιτιστική, γεωγραφική συνάφεια, σχέση και δεσμό με τους αυτόχθονες Έλληνες Μακεδόνες Δωριείς.**

Άγγλοι, Γάλλοι, Ιταλοί, Ρώσοι, φθονούντες ΑΒ ΙΝΙΤΙΟ εξ΄ αρχής τους Έλληνες, **βοήθησαν** καιρίως και από σκοπού **τον Κεμάλ Μουσταφά Αττατούρκ** και τους Τούρκους το 1922-1923, επωφελούμενοι του ελληνικού πολιτικού διχασμού, της αδικαιολογήτου και ατάκτου υποχωρήσεως του τροπαιοφόρου και αητήτου, έως τότε, Ελληνικού Στρατού στην Μικρά Ασία, των ασυγχωρήτων λαθών της πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας του, **για να επιφέρουν την ήττα του Ελληνικού στρατού** και κατ΄ ακολουθίαν **τον ολοσχερή εκριζωμό** του Ελληνισμού από τα προαιώνια Ελληνικά Μικρασιατικά εδάφη και την περιστολή των εθνικών ορίων της Ελλάδος.

Θαυμάσετε, πάλιν, την ηθική και πολιτιστική οντότητα των Ευρωπαϊκών κρατών, πάντοτε αποικιοκρατών, εκμεταλλευτών των λαών, πολεμοκάπηλων και πολεμοποιών, εχθρών και φθονερών των Ελλήνων.

Εν προκειμένω, **ο Άγγλος Ιστορικός Γκαίλς Μίλτον** στο βιβλίο του τιτλοφορούμενο **«Ο χαμένος Παράδεισος»**, Σμύρνη 1922, αναφαίνει τον άτιμο και ειδεχθή ρόλο των Άγγλων και Γάλλων στην Μικρασιατική καταστροφή το 1923.

Άγγλοι και Γάλλοι άφησαν έκθετους και ανυπεράσπιστους τους Έλληνες της Σμύρνης της Μικράς Ασίας, της πυρπολουμένης, ξακουστής, αρχόντισσας και πλουσίας Ελληνικής πόλεως και **σφαγιαζομένους από τους Τούρκους, τον Σεπτέμβριο του 1923**, όταν υπεχώρησε ασύντακτα ο νικηφόρος Ελληνικός στρατός, κατ΄ εκείνον τον χρόνον, εγκατέλειψε **αφύλακτη** την Σμύρνη, **δεν ωργάνωσε** την άμυνα της και δεν αμύνθη αυτής.

Οι Ανάληγτοι Ευρωπαίοι εβύθιζαν ή έρριπτον από τα αγκυροβολημένα στο λιμάνι της Σμύρνης πλοία τους στην θάλασσα **τους δυστυχείς και τραγικούς Έλληνες**, οι οποίοι έντρομοι, περιδεείς, περίτρομοι, φοβισμένοι και πνευστιούντες, αφού είχαν επιτύχει προηγουμένως και εναγωνίως **να διασωθούν από την πυρπόληση** της πόλεως ή **τον σφαγιασμό** τους από τους **αφηνιασμένους Τούρκους**, προσέφευγαν κολυμπώντας έξαλλοι προς τα Ευρωπαϊκά ελιμενισμένα στον όρμο της Σμύρνης πλοία με την αγαθή ελπίδα, ότι θα ετύγχανον αρωγής, βοήθειας, διασώσεως και περιθάψεως τους, **αλλά παρ΄ ελπίδα**

απωθούντο από τους άνδρες των Αγγλικών και Γαλλικών πλοίων **και έπιπτον στην θάλασσα και επνίγοντο.**

βδελυχθήτε, για την απανθρωπιά και την αγριότητα των Ευρωπαϊκών Κρατών και των εκτελεστών των ανίερων διαταγών τους, που **ελάτρευον το πολιτικό**, άνευρο, ισχνό και άχρουν, **συμφέρον** περισσότερο από την ανθρωπιά και την ανθρώπινη ζωή.

Τα Ευρωπαϊκά Κράτη εφθονούσαν και φθονούν άσβηστα τους Έλληνες, διότι συνεχίζοντας τον απελευθερωτικό τους αγώνα του 1821 κατά των Τούρκων **ανακτούσαν**, με την εισβολή στην Μικρά Ασία του δαφνοφόρου Ελληνικού στρατού, τα **ιστορικά τους εδάφη και η Ελλάδα απέβαινε** επάξια μεγάλη εθνική δύναμη **αναβιώνοντας** οπωσούν την μεσαιωνική (Βυζαντινή) Ελληνική **Αυτοκρατορία και καταλύοντας το Τουρκικό** κράτος, **παρείσακτο στα Ελληνικά αυτά εδάφη από αιώνων και σφετεριστή τους.**

Οι Έλληνες συνέβαλον **μεγάλως στην νίκη** των συμμάχων κατά την διάρκεια του ολεθριωτάτου Β΄ Παγκοσμίου πολέμου 1940-1945 εναντίον Γότθων Γερμανών, Ναζιστών και φασιστών, και υμνήθησαν διά την αποφαστική τους συνδρομή από τον πρωθυπουργό της Αγγλίας Ουΐνστον Τσώρτσιλ, ο οποίος **διεκήρυξε και διήγγελε ενώπιον της υφηλίου ότι εφ΄** **εξής δεν θα λέγομε, πως οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες, αλλά οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες, αλλ΄** όμως **αντήμειψαν** τους ευεργετήσαντες την ανθρωπότητα Έλληνες και προμάχους της ελευθερίας της κατά των Γερμανών **διεγείροντας** τους Έλληνες **σε εχθροπάθεια μεταξύ τους και σε διχόνοια**, απ΄ όπου απέρρευσε ο καταστρεπτικός εμφύλιος πόλεμος, κάλλιον συμμοριτοπόλεμος.

Οι Σύμμαχοι επέδειξαν την αχαριστία και την αγνωμοσύνη τους προς την Ελλάδα, όταν ο τροπαιούχος Ελληνικός στρατός προήλασε, ελευθέρωσε και **ανέκτησε την Βόρειο Ήπειρο**, Ελληνική γη προαιώνια, τετράκις το 1940, αλλά οι αγνώμονες Σύμμαχοι **ηνάγκασαν τον ελληνικό στρατό να εγκαταλείψη την ελληνική γη αυτή**, μολονότι η Ελλάδα είχε προσφέρει εκατόμβες νεκρών πρωταγωνιστώντας στον κοινό πόλεμο των συμμάχων **για την τελειωτική συντριβή της ναζιστικής, φασιστικής και ιμπεριαλιστικής Γερμανίας.**

Οι Ιταλοί, Γερμανοί, κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οι **Λατίνοι** κατά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως το 1204 μ.Χ. και οι **Άγγλοι και Γάλλοι** στο παρελθόν, **κατέκλεψαν** αμύθητο καλλιτεχνικό πολιτιστικό θησαυρό της Ελλάδος γενόμενοι ανεργουθρίαστοι **κλέπτες ή κλεπταποδόχοι τούτου, ΑΦ΄ ΙΕΡΩΝ ΚΛΕΠΤΕΙΝ.**

Σήμερα **το φημισμένο** – και δέλεαρ τουριστικό – **μουσείο του Λούβρου** στο Παρίσι **γέμει Ελληνικών** αρχαιολογικών, καλλιτεχνικών, πολιτιστικών και ιστορικών **αριστουργημάτων**, καθώς **το μουσείο του Λονδίνου κοσμεείται** από τα **συλημένα ελγίνεια τμήματα του Παρθενώνος** της Ακροπόλεως των Αθηνών, τα παγκοσμίως **απαράμιλλα** αριστουργήματα της τέχνης.

Κλέπτες, κλεπταποδόχοι, και σφετεριστές της πολιτιστικής κληρονομιάς των Ελλήνων, την οποία κατακρατούν και κατέχουν παρανόμως και αυθαδώς τα Ευρωπαϊκά Κράτη και δεν την παλλιννοστούν στην δημιουργό γενέτειρά τους.

«Τοις τε νυν και τοίς μετέπειτα θαυμασθησόμεθα», προορρεί ο Περικλής στον επιτάφιο για τα κατακρατούμενα από τα Ευρωπαϊκά κράτη καλλιτεχνήματα της Ακροπόλεως των Αθηνών.

ΝΤΡΟΠΗ, ΕΥΡΩΠΗ!

Κατά την περίοδο του αγώνος των Κυπρίων για την ένωση της Κύπρου με την μητέρα τους Ελλάδα και την ανεξαρτησία τους από την Αγγλία 1955-1959, οι ιμπεριαλιστές Άγγλοι υπέβαλλον σε φρικτά βασανιστήρια και εφήρμοζαν διακεκριμένες μορφές βασανιστηρίων στους αιχμαλώτους αγωνιστές Κυπρίους, μπροστά στα οποία θα εκοκκίνιζε και θα πελιδνούτο η ιερά εξέταση του μεσαίωνα.

Δείγμα της βαρβαρότητας των Άγγλων μεσούντος του απελευθερωτικού αγώνος των Κυπρίων κατά των Άγγλων δυναστών τους το ακόλουθο συμβάν: Η βασίλισσα Ελισάβετ ηρηγήθη να χορηγήση χάρη στον δεκαεπταετή Κύπριο ήρωα Ευαγόρα παλληκαρίδη καταδικασθέντα σε θάνατο από τους στυγνούς αποικιοκράτες Άγγλους και επίσης απειποιήθη σκαιώς, ανηθίκως και αθέως να παραδώση τον νεκρό στους οικείους του μετά την άτιμη δολοφονία του βεβηλώντας τον υπέρτατο φυσικό και θείο νόμο.

Οι Άγγλοι επρωταγωνίσθησαν το 1974 στην εισβολή των Τούρκων στην Κύπρο, τον διαμελισμό της, τον εκτοπισμό των Κυπρίων από το αρπαγέν έδαφος και την εγκαθίδρυση εκνόμου Τουρκικού στρατού στην Κύπρο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανόμως, ακύρως και απολυταρχικώς παραδίδει την Ευρώπη στα κυματοειδή πλήθη των παρανόμως εισβαλλόντων λαθρομεταναστών και ισλαμοποιεί εκ προθέσεως την Ελλάδα και την Ευρώπη των λαών και Εθνών, την οποία είχε οραματισθή ακέραιη και ανόθευτη εθνικά ο Μέγας Ντε Γκώλ, Στρατηγός και πρόεδρος της δημοκρατίας της Γαλλίας. Διακονεί και ερέσσει την κατεργαζόμενη, προσχεδιασμένη και μηχανορραφημένη αελλαία εισβολή λαθρομεταναστών και εγχειρεί να επιβάλει ποσοστιαία κατανομή τούτων στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως αέκητι και παρά την θέλησή τους, την οποία αυτεξουσίως, νομίμως και δικαίως **JUS EST, αρνούνται τινά κράτη Μέλη, στα οποία επιβάλλεται να προσχωρήσουν η Ελλάς και τα έτερα Ευρωπαϊκά κράτη για την διαφύλαξη της εθνότητας και του πολιτισμού τους.**

Η Ευρωπαϊκή Ένωση καθήκε να στραφή ολότελα κατά των γενεσιουργών αιτιών της αθρόας και ασυμμέτρου φυγής των λαθρομεταναστών από τις χώρες καταγωγής τους και να τα άρη, καθοδηγούμενη βεβαίως από ομιχλώδη και σκοτεινά κέντρα Σιωνικά, Τραπεζικά και Αραβικά Ισλαμικά Κράτη, **UT FAMA EST, ως λέγεται, εν αντιθέσει αποβαίνει διακόνισσα και ερέτης και πρετωριανή φρουρά **COHORS PRAETORIA** της θανατηφόρου για τα έθνη και τους λαούς ισοπεδωτικής παγκοσμιοποίησης, της**

μαζοποιήσεως τους, της A PRIORI βίαιας αποβλητικής αναμείξεως ανομοίων λαών και πολιτισμών, της εκμυζύσεως, εκμυελίσεως και εκνευρίσεως των εθνικών συνθετικών των ντοπίων λαών και ακηδεΐ και εχθαΐρει τα απαραβίαστα και ασύλητα κυριαρχικά πρωτεύοντα δικαιώματα των γηγενών και εγγενών λαών.

Να,, μία ιδιοφυής μορφή ολοκληρωτισμού της Ευρωπαϊκής Ενώσεως!

Η Ευρωπαϊκή ένωση κατατρίβεται σε ευχολόγια, διότι ύστερα από την εισβολή και την λεηλασία της Κύπρου από τους Τούρκους, την κατοχή του 37% του Κυπριακού εδάφους, την όλως παράνομο παραμονή του εκβιαστικού και εκφοβητικού κατοχικού τουρκικού στρατού στην νήσο, νησί καθόλου ελληνικό, Κράτος Μέλος του ΟΗΕ, του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, τον εκτοπισμό του Ελληνικού Κυπριακού πληθυσμού από το λεηλατηθέν και κατακτηθέν από τους Τούρκους ειπωθέν εδαφικό τμήμα της Κύπρου, την ομολογηθείσα δολοφονία 1613 Ελλήνων Κυπρίων αιχμαλώτων από τους προσωποποιούντες την βαρβαρότητα Τούρκους και διαπραγματεύεται την, με μιά κάποια μορφή, ένταξη της βαρβάρου, ληστρικής και ισλαμικής Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία εποφθαλμιά το Ελληνικό Αρχιπέλαγος του Αιγαίου και προβοδεί, προπέμπει και κατευδώνει τους ομόθρησκους και ομόδουξους Μουσουλμάνους και Ισλαμιστές επί τω σκοπώ της σιωπηλής αλώσεως της Ευρώπης.

Κατά θάτερα, κατά το άλλο μέρος η Ευρωπαϊκή Ένωση με την μαγγανεία της ρητορικής της ανθρωπιάς και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που εμφυσεί προς τους πολίτες της Ευρώπης, επιχειρεί να τους μαυλίση να αποδεχθούν τους λαθρομετανάστες και από άρχοντες στις χώρες τους να καταντήσουν αξιολύπητες μειονότητες ή, προϊόντος του χρόνου, υποτελείς, το ηπιώτερον, σε αυτούς.

Ωιμε, αλίμονον!

Έχομεν χρείαν άλλων ιστορικών γεγονότων, που πιστοποιούν το μίσος και των φθόνον των Ευρωπαϊκών Κρατών προς το Ελληνικό έθνος και λαό;

Αν έχης τέτοιους φίλους, άραγες τι τους θέλεις του εχθρούς; Εδιδάχθησαν κάτι οι λάγνοι της Ευρώπης;

«Κουδέν παρήσω της αληθείας» (=Και από την αλήθεια τίποτε δεν κρύβω), λέγει ο Άγγελος στην Τραγωδία «ΑΝΤΙΓΟΝΗ» ο σοφός τραγικός ποιητής Σοφοκλής.

ΑΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΦΘΟΝΟΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Από τις πηγές της Ελλάδος ήπια το πιό της γνώσεως. Η Ευρώπη και ο κόσμος ολόκληρος **οφείλει τις γνώσεις του** στην Ελλάδα.

Η Ελλάδα αποκτούσε πάντοτε τους φίλους της ευεργετώντας τους και όχι ευεργετούμενη από αυτούς. **«Όυ γαρ πάσχοντες ευ, αλλά δρώντες κτώμεθα τους φίλους»**, λέγει ο Περικλής στον επιτάφιο. (=Γιατί αποκτούμε τους φίλους μας όχι ευεργετούμενοι, αλλά ευεργετώντας).

Η αγνωμοσύνη, η αχαριστία και ο φθόνος των Ευρωπαϊκών κρατών, που πηγάζουν από το αίσθημα και την επίγνωση της κατωτερότητας προς την τιθινό και τροφό και πολιτιστική τους μητέρα Ελλάδα, **τους κατέστησε μητροκτόνους** της τωρινής Ελλάδος, **αθλίας κόρης ενδόξου μητρός**.

«Γονέας τιμάν, και φίλους ευ ποιείν και τοις ευερέταις χάριν αποδιδίναι», βαθμοθετεί και ιεραρχεί τις αξίες τιμής ο Προσωκρατικός φιλόσοφος Αναξιμένης της Μιλήτου 585 – 528 π.Χ. Παρακινεί ο φιλόσοφος τους ανθρώπους να αναγνωρίζουν την ευεργεσία και να την αποδίδουν. **Οι Ευρωπαίοι όμως αγνωμονούν** και δεν αποδίδουν τον φόρο ευγνωμοσύνης προς την Ελλάδα.

«Γηράσκει ταχύ χάρις», η ευεργεσία γεννά γρήγορα και ξεχνιέται. Διακηρύσσει ο Δάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου Αριστοτέλης.

Αχάριστος όστις ευ παθών αμνημονεί, (=Αγνώμων είναι εκείνος, ο οποίος ευεργετείται ξεχνά), εφρονούσαν οι Αρχαίοι Έλληνες.

«Ουδείς αγνωμονέστερος του ευεργεθέντος», εδήλουν επίσης οι Αρχαίοι Έλληνες.

«Ο δήμος χάριτας αποδίδει τοις ευεργέταις», απαγγέλλει στον κατά Φιλίππου λόγο του ο έξοχος Αθηναίος ρήτωρ Υπερείδης. Ο δήμος, ο λαός αποδίδει, δίνει πίσω την ευγνωμοσύνη στους Ευεργέτες, στους πολίτες οι οποίοι ευποίησαν την πολιτεία.

ΦΘΟΝΟΣ

Ο φθόνος συγγίνεται, γεννάται ομού με τον άνθρωπο, **συμφύεται με την ανθρώπινη** φύση και ύπαρξη, είναι έμφυτος, έγγονος, εγγενής και σύμφυτος. **Ποτίζει**, διαποτίζει και φαρμακώνει **την ψυχή του επίφθονου**, ζηλότυπου και φθονερού ανθρώπου, ο οποίος δεν αποδέχεται και επιτιμεί την δεξιοσύνη, ικανότητα και υπεροχή του άλλου και το εξάισιο και εξαιρετικό έργο αυτού. **Ο φθόνος συνάδει**, ταιριάζει και αρμόζει **στους μικρούς** και ταπεινούς και **τα αγλαή**, λαμπρά, περίλαμπρα και σπουδαία έργα και ωραίες πράξεις **αρμόζουν στους αγαθούς, γενναίους**, εμπνευσμένους και πεφωτισμένους ανθρώπους. Στους Έλληνες.

Ο φθόνος μαραζώνει, μαραίνει και φθίνει τους φθονερούς, αλλά δεν αμαυρώνει, δεν επισκιάζει, δεν φθείρει και δεν αφαιρεί την αίγλη και λάμψη του έργου των αξίων ανδρών, εκείνων που φθονούν (των Ελλήνων). Όσοι έχουν μέσα τους την φλόγα του κεραυνού θα αροτριώσουν, θα οργώσουν και θα αυλακίσουν, θα ανοίξουν οπωσδήποτε αυλάκια στο στερέωμα της δημιουργίας έξοχων έργων (όπως οι Έλληνες).

Οι φθονεροί αντιμετωπίζουν το έργο των εκλεκτών με την διαβολή, κακολογία και συκοφαντία ή την απόρριψη, συχνότατα με την μικρότητα και εχθρότητα, αλλά το έργο των καταξιωμένων (των Ελλήνων) υπερνικά τον φθόνο και την ζηλοτυπία των ασημάντων, ευτελών, ταπεινών, τιποτένιων της ζωής.

Σταχυολογούμε τινά ενδεικτικά συμβάντα, που καταδεικνύουν την δαΐα, καταστρεπτική και ολέθρια επίδραση και συνέπεια του φθόνου επί των ανθρώπων και λαών.

Πάντοτε οι κατώτεροι και μειονεκτικοί **το αίσθημα της κατωτερότητας και μειονεκτικότητας το γεμίζουν και πληρούν με τον φθόνο και την εκδίκηση** προς τον υπερέχοντα.

Ο Σωκράτης

Θύμα φθόνου και μίσους υπήρξε και ο Μέγας και έξοχος Έλληνας φιλόσοφος **Σωκράτης**, ο φιλοσοφικότερος και ηθικώτερος από τους ανθρώπους. Υπέστη την έκρηξη του επί πολλά έτη συμπυκνωμένου φθόνου και μίσους των συμπατριωτών του Αθηναίων, επειδή **υπερείχε αυτών** πασιφανώς, η οποία επεσυνέβη με την μήνυση που υπέβαλε ο Μέλητος κατά του Σωκράτους με συγκατηγόρους του τον Άνυτο και Λύκωνα.

Το κείμενο της καταγγελίας, κατά τον Διογένη τον Λαέρτιο, ακολουθεί: **«Αδικεί Σωκράτης, ους μεν η πόλις νομίζει θεούς ου νομίζων, έτερα δε δαιμόνια εισηγούμενος· αδικεί δε και τους νέους διαφθείρων. Τίμημα θάνατος».** (= ο Σωκράτης είναι ένοχος αδικήματος, επειδή δεν αναγνωρίζει ως θεούς εκείνους τους οποίους αναγνωρίζει η πόλις, εισηγείται δε νέας θεότητας. Είναι προσέτι ένοχος αδικήματος και επειδή διαφθείρει τους νέους. Η προτεινόμενη εναντίον ποινή είναι θάνατος).

Το ψήφισμα του Διοπίθου έγραφεν: **«Εισάγγελεσθαι τους τα θεία μη νομίζοντας ή λόγους περί μεταρσίων διδάσκοντας», αναφέρει ο Πλούταρχος στους βίους παραλλήλους περί Περικλέους.**

Κατεδικάσθη ο Σωκράτης σε θάνατο και έπιε με γαλήνη και αταραξία το κώνειο (το δηλητήριο) **την 30^η Μαΐου του 399 π.Χ.**

Ο Σωκράτης διετέλεσε **φορέας** μιάς νέας αντιλήψεως **περί δικαίου και ελευθερίας** και θύμα μιας **μεγάλης συγκρούσεως** όπως επεσυνέβη με τον Ιησού Χριστόν. Έπεσε, **εθανατώθη μαχόμενος υπέρ του ιδεώδους της ηθικής και πνευματικής ελευθερίας του**

ανθρώπου, συγκρουσθείς με την καθιερωμένη τάξη της παλαιότερης εποχής, με το καθεστώς εκείνης της αρχαίας χρονικής περιόδου.

«Χαίρε Αρχιεπισκοπικέ θρόνε, επικίνδυνο ύψος, ο οποίος προκαλεί τον φθόνο, τον οποίο δεν μπορούν να αφοπλίσουν η αρετή και η ικανότης», ανέκραξε ο Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος Ναζιανζινός, όταν εκατηγορήθη από τους Χριστιανούς, οι οποίοι τον εφθόνουν, ότι δεν εκδικήθη τους Αρειανούς, και παρητήθη του θρόνου.

Ο Γρηγόριος Ναζιανζινός υπήρξε συμμαθητής του Μεγάλου Βασιλείου, του Ιωάννου Χρυσοστόμου και του Ρωμαίου Ιουλιανού, υστερότερα Αυτοκράτορος της ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, του παραβάτου αποκληθέντος, επειδή **ο ρωμαίος αυτός Κάισαρ** κατ' αντίασιν με τους τρεις συμμαθητές του, μαθητευόμενους ομού παρά τη φιλοσοφική σχολή των αρχαίων Αθηνών, εγοητεύθη και ειλικύσθη **από το αρχαίο Ελληνικό πνεύμα** και δεν ηκολούθησε το ιερατικό βίο.

Ο Ευπατρίδης Μιχαήλ Κατακουζηνός, Βυζαντινός Έλληνας και ευνοούμενος τριών Σουλτάνων του Σουλεϊμάν, του Μουράτ Β', ο οποίος διετέλεσε έφορος της πύλης και έκτισε πολυτελή ανάκτορα στην Αγκίαλο, **διεβλήθη** όμως από τρεις πασάδες, ωθούμενος από φθόνο, στον Σουλτάνο, ότι εβούλετο να γίνη βασιλεύς και εθανατώθη δι' απαγχονισμού στην πύλη των ανακτόρων του.

Η μεταβολή της τύχης..... ο υφέρπων φθόνος!

Τον ένδοξο αρχηγέτη της απελευθερωτικής επανάστασεως του 1821 **Θεόδωρο Κολοκοτρώνη τον εφθονούσαν** οι πολιτικοί Άρχοντες και οι Κοτσαμπάσιδες, όταν ετσάκισε τον Μαχμούτ Πασά Δράμαλη στα Δερβενάκια στις 26-28 Ιουλίου 1822, και δεν ήθελαν να αποκτήση δύναμη και συμφυώς το Έθνος ισχύ και οι κοτσαμπάσιδες των Πατρών τον εμπόδισαν να υπάγη να απελευθερώση την Αχαϊκή πόλη.

«Φθόνος χαρ τοις ζώσι προς τον αντίπαλο» (=Γιατί οι ζώντες φθονούν τους ανταγωνιστές τους), διδάσκει ο Περικλής στον επιτάφιο.

«Τοις ευ πράττουσιν προσπίπτειν πρώτον μεν ζήλος, από ζήλου δε φθόνος», προσθέτει ο Περικλής στον επιτάφιο.

Σε αυτούς που πράττουν το ορθό, το δίκαιο, το αγαθό, το καλό, που διάγουν, ζουν, επιχειρούν, πραγματοποιούν, επιτυγχάνουν εν αγαθώ επιπίπτει μετ' ορμής και επιτίθεται ο ζήλος, η ζηλοτυπία, και από αυτόν γεννιέται και φύεται ο φθόνος.

Επαινεί τους γηγενείς αρχαίους Αθηναίους στον επιτάφιο του **ο μέγας ρήτωρ Λυσίας** επ' ευκαιρία της ταφής των νεκρών του Κορινθιακού πολέμου, που άρχισε το 395 π.Χ. και έληξε το 386 π.Χ. με την αισχρά Ανταλκίδειο ειρήνη, που συνήφθη από τον προδότη πολιτικό Σπαρτιάτη Ανταλκίδα –και εξ' αυτού ονομασθείσα – και τον βασιλέα των

Περσών Αρταξέρξη Β΄ τον Μνήμονα, ανεγνώριζε την κυριαρχία των Περσών επί της Μικράς Ασίας, της Κύπρου και νήσων του Αιγαίου πελάγους και καθιστούσε τον Πέρση βασιλέα Επίτροπο τοις των Ελλήνων πράγμασι.

«Αισχρότητα και παρανομώτατα, τους την Ασίαν κατοικούντας Έλληνες βασιλεί παραδιδόναι», γράφει αγανακτώντας ο φιλόσοφος και Αρχιερέας των Δελφών Πλούταρχος.

Η κατ' όνομα αυτή επονείδιστη ειρήνη, την οποία χαρακτηρίζει **ανόσιον έργον ο Πλάτων**, κοκκινίζει, πελιδνούνται και **ωχριά μπροστά στα υπαγορευθέντα και υποδουλώσαντα την Ελλάδα**, από το 2010 και εκείθεν, **Μνημόνια MEMORANDUM**, συμφωνίες, που υπέγραψαν και τηρούν δουλικά άθεοι, αρχοθήρες, ανθέλληνες, εθνομηδενιστές, εθνοκτόνοι, μισέλληνες πολιτικοί, επιτροπευόμενοι από τους ξένους δανειστές, δυνάστες, εκβιαστές, εκμεταλλευτές και επικυριάρχους, οι οποίοι βδάλλουν και βδελλίζουν τον Ελληνικό λαό για να τον αφαιματώσουν, να του ρουφήξουν το αίμα και εκμυζούν το αίμα και του βγάζουν το λάδι.

Αυτοί **διατελούν ΕΙΣ ΑΠΕΙΡΟΝ υπόδικοι** ενώπιον του Ελληνικού Έθνους και λαού για τις **IN PERPETUUM** απαράγραπτες, ανοσιουργηματικές, κακουργηματικές και παναίσχυντες πράξεις τους, δηλαδή **της ψευδολογίας** κατά τις γενικές εθνικές εκλογές το 2015, της **αλλοιώσεως** του εκλογικού φρονήματος των Ελλήνων εκλογέων, της **γενομένης εκλογικής απάτης, της απιστίας, της εσχάτης προδοσίας, της προδοσίας της χώρας, της επενεγκάσης και** επιφερομένης **γενοκτονίας** του Ελληνικού Έθνους και λαού, της **επενεγκάσης αυτοκτονίας 18.000 ή πλειόνων** χιλιάδων Ελλήνων, ως εκφοιτεί και εφάλλεται, και επαυξανομένης καθ' ημέραν, της **βίαιας μεταναστεύσεως** των Ελλήνων, κατ' εξοχήν νέων, της **θυελλώδους εισβολής λαθρομεταναστών και εποικισμού** της χώρας μας από αυτούς, της **επιτελεστικής νοθεύσεως του** Ελληνικού λαού με την **άνομη και ακράτητη χορήγηση της Ελληνικής Ιθαγένειας** σε αλλοεθνείς, αλλόδοξους, αλλόφωνους, αλλόθρησκους και εχθραίροντας την Ελλάδα αλλοδαπούς.

Ενί λόγω πράξεις **εποφθαλμιούσες INTER PRIMOS** παμπρώτως την **κιβδηλεία, έκλειψη και εξάλειψη** της Ελληνικής φυλής και αντικατάστασή της με **ανομοιογενείς, ανομοιομερείς, ανομοιόμορφους, ξενότροπους, αλλόγλωσσους, αλλόθρησκους και αλλοεθνείς** συρφετούς. Γενεαλογικά, εθνικά, ιστορικά, κοινωνικά και πολιτιστικά **ακατέργαστους, αναφομοίωτους και ασυμφιλίωτους με τον Ελληνικό πολιτισμό και τις εθνικές μας παραδόσεις και προς τοις άλλους επιρρεπείς να επιβληθούν βιαίως των εγχωρίων, κυρίων και κυριάρχων λαών και να υπαγορεύσουν τον ήκιστο, κατώτατο και χείριστο πολιτισμό τους και τον θρησκευτικό τους δογματισμό.**

Η εισέλαση λαθρομεταναστών στην χώρα μας και η εκτελούμενη χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας σε αυτούς επί τη βάσει της διαμονής τους στην Ελλάδα και **όχι του δικαίου της καταγωγής και του αίματος JUS SANGUINI αποτελεί τον Δούρειο Ίππο της αναιμάκτου, απόνητης και σιωπηλής αλώσεως της Ελλάδος και ολίγον κατ' ολίγον της αφανίσεως της Ελληνικής φυλής και αναπληρώσεως της από τους παρεισφρύσαντες στην Ελλάδα λαθρομετανάστες.**

Εγγίγνεται, επιτρέπεται και **είναι δυνατό** σε εξαιρετικώτατες περιπτώσεις, κατά τις οποίες ο αλλοδαπός **ευεργήτησε** το Ελληνικό έθνος, **να του χορηγείται** η Ελληνική υπηκοότητα και **όχι η ελληνική ιθαγένεια**.

Η εισβολή των λαθρομεταναστών στην Ελλάδα στρέφεται κατά του Ελληνισμού, της Χριστιανοσύνης, της εθνικής ανεξαρτησίας, της ελευθερίας, της κυριαρχίας, της δημοκρατίας και κατ' επέκταση του Ελληνο-Ρωμαϊκού πολιτισμού.

Η ηρωική Σπάρτη του Λεωνίδα Βασιλέα και η Αθήνα, το σχολείο, το παιδευτήριο πάσης ανθρωπότητας, όπως ακριβώς την αποκαλεί ο Έλληνας Σικελιώτης της Μεγάλης Ελλάδος στην κάτω Ιταλία Ιστορικός Διόδωρος, και πρωτανείο σοφίας την ονομάζει στον διάλογο «Πρωταγόρας» ο φιλόσοφος Πλάτων, να κατοικείται από Ασιάτες, Αφρικανούς, Μαύρους, Νέγρους, Μουσουλμάνους, Ισλαμιστές.

Ωμέ!!!

Ω οποία ανοσιότητα, βεβήλωση, προσβολή και ύβρη των πανσέμων Ελλήνων νεκρών, που προσέφεραν την ζωή τους, στην ατέρμονα και διηνεκή ροή των αιώνων για την ανόθευτη και παντοτεινή διατήρηση της Ελληνικότητας της πατρίδος μας και την γνησιότητα της Ελληνικής φυλετικής συστάσεως και ταυτότητας. Για την Εθνική Ιθαγένεια, ομοιογένεια και ομοεθνία.

«Το Ελληνικόν, εόν όμαιμον τε ομόγλωσσον, θεών ιδρύματα κοινά, ήθεα τε ομότροπα». Το όμαιμον, ομόγλωσσον, ομόθησκον, ομότροπον, το αυτόχθον.

Οι Έλληνες έχουν το ίδιο αίμα, κοινή καταγωγή, την ίδια γλώσσα, κοινά ομότροπα θρησκευτικά ιδρύματα, κοινούς τόπους λατρείας και θρησκευτικών τελετών, ομοιότροπα ιερά, ομοιότροπες παραδόσεις.

Ούτως καθορίζει τέλεια και αιώνια την εθνότητα και την ιθαγένεια για τα έθνη ο πατήρ της ιστορίας γλαφυρός ιστορικός Ηρόδοτος.

ΥΠΟΔΟΥΛΩΣΗ ΚΑΙ ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Με τα θηριώδη επιβληθέντα ανθρωποκτόνα και ανθρωποφθόνα «**Μνημόνια**», επί του Ελληνικού λαού **σοβεί η γονυκλησία**, η δουλοπρέπεια, η ευτέλεια, η υποδούλωση και η υποτέλεια των Ελλήνων αχυρανθρώπων πολιτικών προς τους αδίστακτους δανειστές, εκβιαστές, εκμεταλλευτές, επικυριάρχους, τοκογλύφους και ποικιλωνύμους ξένους, μυσαρές βδέλλες του Ελληνικού Έθνους και λαού.

Αυτή η **ποικιλόβουλη**, πανούργα και ποικιλόμορφη **υποτέλεια**, εξάρτηση και ξενοκρατία βαθύνει και επεκτείνει την ένδεια και πτώχεια των Ελλήνων, αυξάνει τον ξενιτεμό τους, τις αυτοκτονίες, τους θανάτους τους, την αγαμία, την ακληρία και την ατεκνία, διότι οι Έλληνες και Ελληνίδες, βιώνοντας σε κατάσταση αεργίας, ανεργίας, ελλείψεως απασχολήσεως, αδηρίτου ανάγκης, απορίας, αβεβαιότητας και πείνας, δεν νυμφεύονται και δεν υπανδρεύονται και ως εκ τούτου δεν καταλείπουν απογόνους και κληρονόμους, το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα γίνεται δριμύτερο και η τραγωδία κορυφώνεται με την **υποδούλωση** της χώρας και την εκποίηση της Εθνικής και ιδιωτικής περιουσίας, της γης των προγόνων μας.

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης εμπόδισε την εκποίηση της Εθνικής περιουσίας σε ψήφισμα προσβηλθέν στην συνέλευση του Αστρους.

Η Ελλάδα έχει τεθή σε Ρωμαϊκή «**CATASTA**» σε βάθρα, εξέδρες, επί των οποίων **εξέθετον προς πώληση τους δούλους**. Όπως διόλου ομοίως η χώρα μας **αλλοτριώνεται**.

Η πτώχεια είναι ντροπή, νοσηρή και επικίνδυνη, ευτελίζει και ταπεινώνει τον άνθρωπο και τον άγει σε απελπισία και απόγνωση, λέγει στην «**πολιτεία**» ο Πλάτων και παλλιλογεί ο Θεόγνις.

«**Το πένεσθαι ουχ ομολογείν τινί αισχρόν, το μη διαφεύγειν το πένεσθαι έργω αισχρόν**», διαλαλεί ο Περικλής στον Επιτάφιο (=Δεν είναι ντροπή να ομολογή κανείς την πτώχεια του, αλλά η μη αποφυγή της πτώχειας είναι έργο αισχρό).

Έλληνες και Πανέλληνες, ελευθερώσατε την πατρίδα μας από την δουλεία και από τους νεοδωσίλογους αντλώντας ακαταμάχητη εξουσία και δύναμη από την αρετή και τους αγώνες των προγόνων μας για την πατρίδα και την ελευθερία και INTER ALIA και εξοχόντως από το ακροτελευταίο άρθρο 120 του Ελληνικού καταστατικού άρθρου, του Συντάγματος, το οποίο διαγορεύει και παραγγέλλει ότι η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεώνονται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύση με την βία, οιον επισυμβαίνει κατά συρροήν και κατ' εξακολούθησιν ή κατάλυση του, από το 2010 μέχρι του νυν, καθ' ημάρ και εφ' εξής.

Πανομοίως το προοίμιο της οικουμενικής διακηρύξεως των δικαιωμάτων του ανθρώπου και θεμελιωδών ελευθεριών, υιοθετηθείσης από τον ΟΗΕ και ισχυούσης **CONSENSUS OMNIUM και ERGA OMNES** για όλα τα Έθνη και επεχούσης θέσεως παγκοσμίου συντάγματος για αυτά, **διακηρύσσει το δικαίωμα της αντιστάσεως στους λαούς.**

Αντίσταση του απλού πολίτου στην εξουσία, όταν υπερβαίνει την δικαιοδοσία της, καταστρατηγεί τα δικαιώματα του, παρωθεί και εκκαλεί από τα βάθη των αιώνων η υπέροχη Ελληνίδα ηρωίδα «ANTIGONH» στην ομώνυμη τραγωδία του φιλοσόφου τραγικού ποιητού Σοφοκλέους.

«**Όστις αντί της εαυτού πάτρας φίλον νομίζει, τούτον ουδαμού λέγω**» (=και όποιος από την πατρίδα του φίλον προτιμά τον έχω για μηδανικό), επαναλαμβάνει η Αντιγόνη.

Έλληνες, αποφύγετε την ατιμία της δουλείας, στην οποία έχει περιέλθει ο Ελληνικός λαός. Αναχαιτίσετε, χανινώσετε και σταματήσετε την αλλοτρίωση της αιμοποτισμένης με αίμα Ελλήνων πατρικής γης και τον αφελληνισμό, που συντελείται οργανωμένα, μεθοδικά και πιεστικά με την είσδυση λαθρομεταναστών.

Έλληνες, απολαύσετε το γέρας, το εγκώμιο, τον έπαινο και τον άθλο της ελευθερίας. Πρέπει να εξέλθετε στον αγώνα της απελευθερώσεως της

πατρίδος μας. **Οδηγήσετε**, ως η Αντιγόνη τον τυφλό πατέρα της Οιδίποδα, **την Ελλάδα και αναστήσετε την**, δυστυχή κόρη της ενδόξου μητρός Ελλάδος. **Οδεύσετε** τον αγώνα της ελευθερίας.

Άπιτε, προς τον αγώνα του Ελληνικού Έθνους και λαού.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΑΤΕ

Την Ελλάδα, μήτρα του πολιτισμού, πατρίδα των θεών, των σοφών, λίκνο του πολιτισμού, της δημοκρατίας, της ελευθερίας, του δικαίου.

Την Ελλάδα της Ιστορίας, των ηρώων, της τιμής, των νεκρών.

Την Ελλάδα, του κόσμου δασκάλα, σχολείο και παιδεία, καπετάνισσα, αφρό, θάμα, του πουλιού το γάλα, όπως φρονεί ο Εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς.

Την Ελλάδα, την μεγάλη μητέρα, την προσωποποιημένη πατρίδα, την θεάνθρωπη.

Την πατρίδα μας Ελλάδα, αγάπη μας προς την οποία είναι αγάπη προς την ελευθερία.

Πατρίδα και ελευθερία είναι δύο αδιαίρετες, αλληλένδετες και ακαταδάμαστες έννοιες.

Πατρίδα μου είναι η Ελλάς, εξέφρασε ο φιλόσοφος Πλούταρχος.

Προτιμώ να πεθάνω για την πατρίδα παρά να την υποδουλώσω, απήντησε ο ημίθεος Βασιλέας Λεωνίδας της Σπάρτης στον Βασιλέα των Περσών Ξέρξη, όταν του επρότεινε εξουσία εφ' όλης της Ελλάδος.

Χωρίς αρετή και πόνο στην πατρίδα και πίστη στην εκκλησία, έθνη δεν υπάρχουν, έλεγε ο Στρατηγός Ιωάννης Μακρυγιάννης.

Εν τούτοις τα εθνικά και θρησκευτικά σύμβολα **αποκαθλώνονται** και ο εθνισμός και πατριωτισμός των Ελλήνων **βάλλεται και ρυπαίνεται** από Χριστιανομάχους και εθνοκτόνους Έλληνες κατ' ευφημισμόν πολιτικούς και από μέσα μαζικής ενημερώσεως, **εγκάθετα**.

Και αν πρέπει να πεθάνω

Τι θεία δάφνη

Μια φορά κανείς πεθαίνει, υμνεί την Ελλάδα ο Μιστράλ.

ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΑΤΕ

Την Ελλάδα από την σκλαβιά της χρείας, της ανάγκης, της πτώχειας, του μισεμού των Ελλήνων και ιδιαιτέρως νέων, της ανοίξεως της Ελλάδος, του εποικισμού της από λαθρομετανάστες λογής-λογής εθνοτήτων και της αλλοτριώσεως της γης μας, της εθνικής μας παρουσίας, της ουσίας των προγόνων και γεννητόρων μας.

Πρωταρχική επιδίωξη, φροντίδα και μέλημα σας, Έλληνες, ας είναι η διατήρηση του αυτοχθονισμού, της γνησιότητας της Εθνικής Ελληνικής ομοιοεθνίας και ομοιογένειας, της καθαρότητος της Ελληνικής φυλής. Προχωρήστε στην ξενηλασία, κατά το παράδειγμα της αρχαίας Σπάρτης με το καλλίτερο πολίτευμα, στην διακεκριμένη, ανθρωπιστική και φιλόδοξη απέλαση – προώθηση όλων των λαθρομεταναστών στις χώρες καταγωγής ή προελεύσεως τους.

Εναντιωθείτε σφοδρώς στους ξενόδουλους, πολέμιους του Ελληνικού Έθνους και λαού και ασήμαντους δούλους της παγκοσμιοποίησης Έλληνες πολιτικούς, οι οποίοι αναισχύντως έχουν αναγάγει σε **κυρίαρχο εθνικό ζήτημα την παροίκηση των λαθρομεταναστών πλησίον στους Έλληνες και ακηδούν και αδιαφορούν για τα ακατάλυτα, απερίοριστα και απόλυτα δίκαια και δικαιώματα των γηγενών Ελλήνων** στην χώρα τους, στην γη τους, που τους άφησαν και κατέλιπαν οι πρόγονοί τους.

Πλήξτε, Έλληνες, και σφυροκοπήσετε και κατακόψετε την κυριαρχούσα αναξιοκρατία, την κλεπτοκρατία, την διαφθορά, τον δωσιλογισμό, την δουλοφροσύνη, τον εκφυλισμό, πνευματικό και ηθικό, και τον **αφελληνισμό της Ελληνικής φυλής, του Ελληνικού Έθνους και λαού.**

Ελευθερώσατε την πατρίδα, έτσι αν οι μεταγενέστεροι Έλληνες εξερευνήσουν τις ατυχίες της πατρίδος μας, της αθλίας θυγατρός ενδόξου μητέρας, και ερωτήσουν ποιοί ανέπλασαν αυτή ωραία διά ελευθερία, **η ιστορία θα απαντήσει, σεις Έλληνες.**

Παραδώσατε στην απέχθεια των Ελλήνων, στην κατάρα των θανόντων για την πατρίδα και την ελευθερία των Ελλήνων τους πολιτικούς, αθύρματα, δουλικούς και ερέτες των απλήστων, δολιοφρόνων, αρπάγων ξένων.

Έλληνες, συλλάβετε, κυφορήσετε και τέξετε ένα νέο μεγαλόπνοο εθνικό όραμα, μία νέα μεγαλοπράγμονα εθνική ιδέα εκτιμώντας την ελευθερία ως ευτυχία και την γενναιότητα ως ελευθερία. **«Και το εύδαιμον το ελεύθερον, το δ' ελεύθερον το έμψυχον».**

«Και το εύδαιμον το δέ ελεύθερον, το δ' ελεύθερον το έμψυχον κρίναντες μη περιοράστε τους πολεμικούς κινδύνους» (=και θεωρήσαντες ως ευτυχία την ελευθερία και την γενναιότητα ως ελευθερία, μη δειλιάτε μπροστά στους πολεμικούς κινδύνους,

παρακινεί τους Αθηναίους ο Περικλής στον επιτάφιο του προς τιμήν των νεκρών του πρώτου έτους του πελοποννησιακού πολέμου.

Έλληνες, συναγείρετε τους απανταχού της γης διαβιούντες Έλληνες και τους αναρίθμητους αξιολάτρευτους Φιλέλληνες και μη δειλιάτε μπροστά σε κανένα **λυμεώνα, καταστροφέα, διαφθορέα και εκμεταλλευτή** της πατρίδος μας, εν ολίγοις μπροστά σε κανένα επίβουλο, εχθρό και πολέμιο, **αλλοδαπό ή Τούρκο**, διδασκόμενοι από τον «ΜΕΝΕΞΕΝΟ» του μεγίστου της ανθρωπότητας φιλοσόφου Πλάτωνος, ότι η αρετή των ολίγων ανθρώπων νικά τον πλούτο και το πλήθος.

«Ούχ άμαχος ειη η των Περσών δύναμις, αλλά παν πλήθος και πλούτος αρετή υπείκει».

Έργο από τα πιά λαμπρά είναι η υπεράσπιση της πατρίδος. Ο φιλόσοφος Σωκράτης στην «πολιτεία» του Πλάτωνος ανεβίβασε στην υψηλότερη βαθμίδα των αξιών πάνω από τους προγόνους και τους γονείς την πατρίδα.

Εκήρυξε: **«Πατρός τε και μητρός τε και των άλλων προγόνων απάντων τιμιώτερον και οσιώτερον και σεμνώτερον είναι η πατρίς και εν μείζονι μοίρα και παρά θεοίς και παρά ανθρώποις τοις έχουσι νουν».**

SALUS POPULI SUPREMA LEX ESTO, η σωτηρία της πατρίδος είναι ο υπέρτατος νόμος. Αυτό ήτο αξίωμα του δημοσίου δικαίου της αρχαίας Ρώμης, **LEX XII Tabularum**.

«Εις οιωνός άριστος αμύνεσθε περί πάτρης»

PRO PATRIA CADUNT, ωραίος, ένδοξος και γλυκός ο θάνατος για εκείνους, που αποθνήσκουν για την πατρίδα, φρονεί ο Ρωμαίος ρήτωρ Οράτιος.

Έλληνες, γενήτε ως Αχελλεύς τρώμος των εχθρών και η δόξα των εαυτών σας, παρακινεί ο Γεώργιος Τερτσέτης.

Έλληνες, γενήτε στα πόδια αετοί και στην καρδιά λιοντάρια, κινεί ο στρατηγός του 1821 Ιωάννης Μακρυγιάννης.

Ω παίδες Ελλήνων, ίτε

ελευθερούτε πατρίδα, ελευθερούτε

δε παίδας, γυναίκας θεων τε

πατρών έδη, θήκας τε προγόνων

Νυν Υπέρ Πάντων αγών.

Παιδιά Ελλήνων, προχωρείτε

ελευθερώσετε την πατρίδα, ελευθερώσετε

βεβαίως τα παιδιά, τις γυναίκες των θεών

και των πατρικών τους ναούς και τους τάφους των προγόνων

Τώρα για όλα ο αγώνας για την αποτίναξη της νεόφερτης δουλείας.

Όδιος όρνις και οδηγός αστήρ η ιστορία μας, η γη μας, οι πατέρες, οι προπάτορες μας, οι νεκροί, η αμάραντη μνημοσύνη στα αίματα, που εχύθησαν για να είναι ελεύθερη η πατρίδα μας.

Θέλει αρετή και τόλμη η ελευθερία, άδει ο Ζακυνθινός ποιητής μας Ανδρέας Κάλβος.

Μεθύσετε με το αθάνατο κρασί του 1821, προέτρεψε τους Έλληνες ο Εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς, όταν τον επεσκέφθησαν, διαρκούσης της Γερμανικής κατοχής, και τον ερώτησαν τι να πράξουν κατά των απογόνων των βαρβάρων Γόθων, Βησιγόθων, Οστρογόθων, Βανδάλων και Ούνων, κατακτητών της Ελλάδος Γερμανών, οι οποίοι έχουν υποδουλώσει πάλιν την λατρευτή και φιλότατη πατρίδα μας.

«Ηχήστε οι σάλπιγγες....καμπάνες βροντερές,

δονήστε σύγκορμη τη χώρα πέρα ως πέρα...

βόγκα παιάνα! Οι σημαίες οι φοβερές

της Λευτεριάς ξεδιπλωθήτε στον Αέρα!

Σ' αυτό το φέρετρο ακουμπά η Ελλάδα»

Έτσι αποχαιρέτισε τον εθνικό μας ποιητή Κωστή Παλαμά ο άλλος μεγάλος ποιητής μας Άγγελος Σικελιανός στην τελευταία κατοικία του στο Α' νεκροταφείο των Αθηνών το 1943, καθ'ον χρόνον εκατοντάδες χιλιάδες Αθηναίοι ετραγουδούσαν τον εθνικό μας ύμνο κάτω από τα κατηφή, σκυθρωπά και έκπληκτα μάτια των βαρβάρων κατακτητών Γερμανών.

Όμοια, Έλληνες, στηριχθήτε στο δαφνοστεφές και χρυσόρρυτο βάθρο του Ελληνικού Έθνους, της ιστορίας του, της δόξης του, της αθανασίας και εύκλειας του, και της ασπίλου παρακαταθήκης, που μας παρεκατέλειψαν οι προπάτορές μας, και ελευθερώσατε την Ελλάδα από την δουλεία του χρέους, αν και οι Γερμανοί οφείλουν τρισεκατομμύρια ευρώ στην Ελλάδα, από τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο.

Έλληνες, μάχεσθε για την Ελλάδα, ηχεί η θεσπέσια παροτρυντική φωνή του Μεγάλου Αλεξάνδρου προς την Ελληνική στρατιά στην Ασία, πριν από κάθε μεγαλειώδη και νικηφόρο μάχη, που διεξήγαγε κατά των βαρβάρων της Ασίας.

Παρώτρυνε, γαλβάνιζε, ηλέκτριζε, ενθουσίαζε, εμψύχωνε και μετουσίωνε τους Έλληνες να μάχωνται για την Ελλάδα, την δόξα, την τιμή και την **χρυχοποίκιλτη Ελληνική Ιστορία ηρωισμού και μεγαλωσύνης**.

Αντηχεί ο καλπασμός του αγαπητού του αλόγου αφόβου Βουκεφάλα αντικρύ στους πολεμικούς ελέφαντες των πολεμίων βαρβάρων, με τον οποίο ο έφιππος μεγαλοφυής και απaráμιλλος Μέγας Αλέξανδρος **ως κλύδων**, θαλασσοταραχή, ορμή και καταιγίδα επέπιπτε κατά των εχθρών και τους **κατεσυνέτριβε δοξάζοντας, φαιδρύνοντας και λαμπρύνοντας την Ελλάδα**.

Έλληνες, η μόνη σας προσπάθεια και τώρα και πάντοτε **ας είναι: πως να ξεπεράσετε τους προγενέστερους σε εύκλεια**. Μία επί του πεδίου αυτού νίκη σας θα κάμη ευτυχείς τους πατέρες σας, ενώ ήττα σας κατά την αναμέτρηση σας με αυτούς θα είναι για σας **αισχύνη**. Δεν υπάρχει **αισχροτέρο πράγμα από το να καρπούται κανείς τιμές όχι για τις ατομικές του πράξεις, αλλά για την δόξα των προγόνων του**.

Άμμες δ' γ' εσόμεθα πολλώ κάρρονες (εμείς θα γίνωμε καλλίτεροι).

Έλληνες είστε απόγονοι **μεγάλων προγόνων**.

Λατρεύσετε το Έθνος ως θεότητα.

«Σε όσους ήλθαν, πέρασαν, θάρθουν, θα περάσουν κριτές θα μας δικάσουν οι αγέννητοι, οι νεκροί», βροντεί ο Εθνικός μας ποιητής Κωστής Παλαμάς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ